

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2023. gada 13. jūlijā*

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	4
Regula (EK) Nr. 139/2004	4
Regula Nr. 802/2004	8
Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā	9
Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgais lēmums	11
Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums	13
Tiesvedība Tiesā	14
Lietas dalībnieku prasījumi	15
Par apelācijas sūdzību	15
Par pirmo pamatu	15
Lietas dalībnieku argumenti	15
Tiesas vērtējums	17
Par otro pamatu	20
Par pirmo daļu	20
– Lietas dalībnieku argumenti	20
– Tiesas vērtējums	21
Par otro daļu	21
– Lietas dalībnieku argumenti	21

* Tiesvedības valoda – angļu.

– Tiesas vērtējums	22
Par trešo pamatu	23
Par pirmo daļu	24
– Lietas dalībnieku argumenti	24
– Tiesas vērtējums	24
Par otro daļu	26
– Lietas dalībnieku argumenti	26
– Tiesas vērtējums	27
Par trešo daļu	30
– Lietas dalībnieku argumenti	30
– Tiesas vērtējums	31
Par ceturto pamatu	33
Par pirmo daļu	33
– Lietas dalībnieku argumenti	33
– Tiesas vērtējums	34
Par otro daļu	36
– Lietas dalībnieku argumenti	36
– Tiesas vērtējums	37
Par piekto pamatu	39
Lietas dalībnieku argumenti	39
Tiesas vērtējums	40
Par sesto pamatu	42
Par sestā pamata efektivitāti	42
– Lietas dalībnieku argumenti	42
– Tiesas vērtējums	42
Par pirmo daļu	43
– Lietas dalībnieku argumenti	43

– Tiesas vērtējums	44
Par otro daļu	46
– Lietas dalībnieku argumenti	46
– Tiesas vērtējums	47
Par lietas nodošanu atpakaļ Vispārējai tiesai	49
Par tiesāšanās izdevumiem	50

Apelācija – Konkurence – Regula (EK) Nr. 139/2004 – Uzņēmumu koncentrāciju kontrole – Mobilo telesakaru pakalpojumi – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Oligopols tirgus – Būtisks šķērslis efektīvai konkurencei – Nekoordinēta ietekme – Pierādīšanas standarts – Eiropas Komisijas novērtējuma brīvība ekonomikas jomā – Pārbaudes tiesā robežas – Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā – Nozīmīgi faktori, lai pierādītu būtisku šķērslis efektīvai konkurencei – Jēdzieni “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti” – Koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences ciešums – Iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīva analīze – Efektivitātes ieguvumi – Sagrozīšana – Pēc Eiropas Savienības Vispārējās tiesas ierosmes izvirzīts iebildums – Atcelšana

Lietā C-376/20 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2020. gada 7. augustā iesniegusi

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski* un *C. Urraca Caviedes*, vēlāk – *F. Castillo de la Torre, G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

EBTA Uzraudzības iestāde, ko sākotnēji pārstāvēja *C. Simpson, M. Sánchez Rydelski* un *C. Zatschler*, vēlāk – *C. Simpson* un *M. Sánchez Rydelski*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā,

pārējās lietas dalībnieces:

CK Telecoms UK Investments Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), ko sākotnēji pārstāvēja *J. Aitken, K. Asakura, A. Coe, M. Davis, S. Prichard, solicitors, O. W. Brouwer, advocaat, B. Kennelly, SC, A. Müller, advocate*, un *T. Wessely, Rechtsanwalt*, vēlāk – *J. Aitken, K. Asakura, A. Coe, M. Davis, solicitors, O. W. Brouwer, advocaat, B. Kennelly, SC, A. Müller, advocate*, un *T. Wessely, Rechtsanwalt*,

prasītāja pirmajā instancē,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *S. Brandon*, vēlāk – *F. Shibli*, pārstāvji,

EE Ltd, Hetfilda [*Hatfield*] (Apvienotā Karaliste),

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*M. A. Arabadjiev*] (referents), A. Prehala [*A. Prechal*], M. Safjans [*M. Safjan*], P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*], D. Gracijs [*D. Gratsias*] un M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*], tiesneši Ž.-K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], J. Pasers [*J. Passer*] un Z. Čehi [*Z. Csehi*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: M. Longars [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 14. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2022. gada 20. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 28. maija spriedumu *CK Telecoms UK Investments/Komisija* (T-399/16, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2020:217), ar kuru šī tiesa atcēla Komisijas Lēmumu C(2016) 2796 final (2016. gada 11. maijs), ar ko koncentrācija tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (Lieta COMP/M.7612 – *Hutchison 3G UK/Telefónica UK*) un kas kopsavilkuma veidā publicēts 2016. gada 29. septembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2016, C 357, 15. lpp.; turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 139/2004

- 2 Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.) 5., 6., 24., 25., 28. un 29. apsvērumā ir noteikts:

“(5) [...] būtu jānodrošina, ka reorganizācijas process nerada ilgstošu kaitējumu konkurencei, tāpēc Kopienas tiesību aktos jāiekļauj noteikumi, kas reglamentē šo koncentrāciju, kas var nozīmīgi vājināt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā.

- (6) Tādēļ ir nepieciešams īpašs juridisks instruments, kas ļautu īstenot visu koncentrāciju efektīvu kontroli attiecībā uz to sekām Kopienas konkurences struktūrā un kas būtu vienīgais instruments, ko piemēro šādām koncentrācijām. [Padomes] Regula (EEK) Nr. 4064/89 [(1989. gada 21. decembris) par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV 1989, L 395, 1. lpp.)] ļauj attīstīt Kopienas politiku šajā jomā. Tomēr, ņemot vērā pieredzi, minētā regula tagad jāaizstāj ar tiesību aktiem, kas izstrādāti, lai apmierinātu integrēta tirgus izaicinājumus un paredzamo Eiropas Savienības paplašināšanu. Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kā minēts [LES] 5. pantā, šī regula nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta konkurence kopējā tirgū, saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem;

[..]

- (24) Lai nodrošinātu netraucētas konkurences sistēmu kopējā tirgū un turpinātu politiku, ko īsteno saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem, ar šo regulu jāatļauj efektīva visu koncentrāciju kontrole, vērtējot to ietekmi uz konkurenci Kopienā. Attiecīgi Regula [Nr. 4064/89] izstrādā principu, ka Kopienas mēroga koncentrāciju, kas izveido vai pastiprina dominējošu stāvokli, kura ietekmes dēļ kopējā tirgū vai tā nozīmīgā daļā būtiski pasliktinās efektīva konkurence, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum.
- (25) Ievērojot sekas, ko oligopolā tirgus struktūrā var izraisīt koncentrācijas, vēl jo vairāk nepieciešams uzturēt efektīvu konkurenci šādos tirgos. Daudzos oligopolos tirgos vērojams veselīgs konkurences līmenis. Tomēr noteiktos apstākļos koncentrācijas, kas ietver nozīmīgu konkurences ierobežojumu likvidēšanu, ko puses, kuras apvienojas, īstenoja viena pret otru, kā arī konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz p[ā]rējiem konkurentiem, pat tad, ja nepastāv iespējama koordinācija starp oligopola locekļiem, var radīt būtisku kaitējumu efektīvai konkurencei. Tomēr Kopienas tiesas līdz šim brīdim nav skaidri interpretējušas Regulu [Nr. 4064/89] kā tādu, kas paredz uzskatīt koncentrācijas, kas izraisa šādas neparedzētas sekas, par nesavienojamām ar kopējo tirgu. Tādēļ juridiskas skaidrības nolūkā būtu jāpaskaidro, ka šī regula atļauj efektīvu kontroli attiecībā uz visām šāda veida koncentrācijām, ar nosacījumu, ka visas koncentrācijas, kas būtiski kavē efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, uzskata par nesavienojamām ar kopējo tirgu. Jēdzienu “būtisks šķērslis efektīvai konkurencei” 2. panta [2. un 3. punktā] izskaidro kā jēdzienu, kas ir plašāks nekā dominējošā stāvokļa koncepcija, tikai attiecībā uz pret konkurenci vērstām koncentrācijas sekām, kas izriet no uzņēmumu nekoordinētas uzvedības, kuriem attiecīgajā tirgū nav dominējoša stāvokļa.

[..]

- (28) Lai padarītu skaidrāku un izskaidrotu koncentrāciju novērtējumu, ko saskaņā ar šo regulu veic Komisija, ir lietderīgi, ka Komisija publicē vadlīnijas, kas nodrošina pareizu ekonomisku sistēmu koncentrāciju novērtēšanai ar mērķi noteikt, vai tās var uzskatīt par atbilstošām kopējam tirgum.
- (29) Lai noteiktu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci kopējā tirgū, ir lietderīgi ņemt vērā visu pamatoto un iespējamo ražīgumu, ko piedāvā attiecīgie uzņēmumi. Iespējams, ka koncentrācijas radītais produktivitātes pieaugums vājina ietekmi uz konkurenci, un jo īpaši iespējamo kaitējumu patērētājiem, kas pretējā gadījumā varētu rasties, un tā rezultātā koncentrācija būtiski nemazina efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo

īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā. Komisija publicē vadlīnijas attiecībā uz to, kādos apstākļos tā var ņemt vērā produktivitātes pieaugumu novērtējot koncentrāciju.”

3 Šīs regulas 2. pantā “Koncentrāciju novērtēšana” ir noteikts:

“1. Šīs regulas darbības jomas ietvaros koncentrācijas jānovērtē saskaņā ar šīs regulas mērķiem un zemāk minētajiem noteikumiem, ar mērķi noteikt vai tās ir vai nav atbilstošas kopējam tirgum.

Īstenojot novērtējumu Komisija ņem vērā:

- a) nepieciešamību attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū ņemot vērā, cita starpā, visu attiecīgo tirgu struktūru un faktisko vai iespējamo konkurenci no to uzņēmumu puses, kas atrodas Kopienā vai ārpus tās;
- b) attiecīgo uzņēmumu vietu tirgū un to ekonomisko un finansiālo spēcīgumu, piegādātājiem un patērētājiem pieejamās alternatīvas, to pieeju piegādātājiem vai tirgiem, visus attiecīgo preču un pakalpojumu juridiskos vai cita veida šķēršļus ievēšanai, piegādei, pieprasījumam un pieprasījuma tendencēm, tehniskā un ekonomiskā progresa attīstību, pie nosacījuma, ka tas norit patērētāju labā un nerada šķēršļus konkurencei.

2. Koncentrāciju, kas būtiski nekaitē efektīvai konkurencei kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par atbilstošu kopējam tirgum.

3. Koncentrāciju, kas būtiski kaitē efektīvai konkurencei kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum.

4. Tādā mērā, kādā kopuzņēmuma veidošanas, kas rada koncentrāciju 3. panta nozīmē, mērķis vai sekas ir to uzņēmumu konkurētspējīgas darbības koordinēšana, kas saglabā neatkarību, šādu koordinēšanu izvērtē saskaņā ar [LESD] [101.] panta 1. un 3. punkta kritērijiem, ar mērķi noskaidrot vai šādas darbības ir atbilstošas kopējam tirgum.

5. Īstenojot novērtējumu, Komisija jo īpaši ņem vērā, vai:

- divi vai vairāk mātes uzņēmumi būtiskā līmenī saglabā darbību tajā pašā tirgū, kurā darbojas kopuzņēmums, vai nākamā vai iepriekšējā posma tirgū attiecībā pret to tirgu, kurā darbojas kopuzņēmums, vai līdzīgos tirgos, kas cieši saistīti ar šo tirgu;
- koordinācija, kas tieši izriet no kopuzņēmuma radīšanas, dod attiecīgajiem uzņēmumiem iespēju likvidēt konkurenci attiecībā uz būtisku attiecīgo produktu vai pakalpojumu daļu.”

4 Minētās regulas 3. panta “Koncentrāciju definīcija” 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“Uzskata, k[a] koncentrācija rodas, ja notiek ilgtermiņa kontroles maiņa šādu iemeslu dēļ:

[..]

b) viena vai vairākas personas, kas jau kontrolē vismaz vienu uzņēmumu, vai viens vai vairāki uzņēmumi, nopērkot vērtspapīrus vai akcijas, līguma rezultātā vai jebkādā citā veidā iegūst tiešu vai netiešu kontroli pār citu uzņēmumu, vairākiem uzņēmumiem vai uzņēmumu daļām.”

5 Minētās regulas 4. panta “Iepriekšēja koncentrāciju paziņošana un pirmspaziņošanas lietas nodošana pēc ziņotāju pušu lūguma” 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Par Kopienas mēroga koncentrācijām, kas definētas šajā regulā, jāpaziņo Komisijai pirms to īstenošanas un pēc vienošanās slēgšanas, publiskā piedāvājuma publicēšanas vai kontrolpaketes iegūšanas.”

6 Regulas Nr. 139/2004 6. panta “Paziņošanas pārbaude un lietas ierosināšana” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Komisija pārbauda paziņojumu tūlīt pēc saņemšanas.

a) Ja Komisija secina, ka paziņotā koncentrācija neietilpst šīs regulas darbības jomā, tā reģistrē šo konstatāciju lēmuma veidā.

b) Ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija, kaut arī atbilst šīs regulas darbības jomai, neizraisa pamatotas šaubas attiecībā uz tās atbilstību kopējam tirgum, tā nolemj neapstrīdēt paziņojumu un apliecina, ka koncentrācija ir atbilstoša kopējam tirgum.

Lēmumam, ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai.

c) Neskarot 2. punktu, ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija atbilst šīs regulas darbības jomai un rada pamatotas šaubas attiecībā uz atbilstību kopējam tirgum, tā lemj par lietas ierosināšanu. Neskarot 9. pantu, šādas lietas izskatīšanu izbeidz ar lēmumu, saskaņā ar 8. panta 1. līdz 4. punktu, ja vien attiecīgais uzņēmums nav pierādījis Komisijai, ka koncentrācija ir pārtraukta.

2. Ja Komisija konstatē, ka pēc šādām attiecīgo uzņēmumu izmaiņām paziņota koncentrācija vairs neizraisa pamatotas šaubas 1. panta c) apakšpunkta nozīmē, tā apstiprina, ka koncentrācija ir atbilstoša kopējam tirgum saskaņā ar 1. panta b) apakšpunktu.

Komisija saskaņā ar 1. panta b) apakšpunktu var pievienot savam lēmumam nosacījumus un saistības, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka attiecīgie uzņēmumi ievēro saistības, ko tie uzņēmušies attiecībā pret Komisiju ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum.”

7 Šīs regulas 7. panta “Koncentrāciju apturēšana” 1. punktā ir noteikts:

“Kopienas mēroga koncentrāciju [...] nedrīkst uzsākt pirms tās paziņošanas vai līdz brīdim, kamēr to atzīst par atbilstošu kopējam tirgum saskaņā ar lēmumu, ievērojot 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 8. panta 1. punktu vai 8. panta 2. punktu, vai pamatojoties uz pieņemumu saskaņā ar 10. panta 6. punktu.”

8 Minētās regulas 8. panta “Komisijas tiesības pieņemt lēmumus” 1.–3. punktā ir paredzēts:

“1. Ja Komisija konstatē, ka paziņota koncentrācija atbilst 2. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, kritērijiem, kas noteikti ar [LESD 101]. panta 3. punktu, tā pieņem lēmumu, kas atzīst koncentrāciju par atbilstošu kopējam tirgum.

Lēmumam, ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai.

2. Ja Komisija konstatē, ka pēc attiecīgo uzņēmumu īstenojamajām izmaiņām paziņota koncentrācija atbilst 2. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, kritērijiem, kas noteikti ar [LESD 101]. panta 3. punktu, tā pieņem lēmumu, kas atzīst koncentrāciju par atbilstošu kopējam tirgum.

Komisija [...] var pievienot savam lēmumam nosacījumus un saistības, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka attiecīgie uzņēmumi ievēro saistības, ko tie uzņēmušies attiecībā pret Komisiju ar mērķi padarīt koncentrāciju atbilstošu kopējam tirgum.

Lēmumam, ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai.

3. Ja Komisija konstatē, ka koncentrācija atbilst 2. panta 3. punktā minētajiem kritērijiem, vai gadījumos, kas minēti 2. panta 4. punktā, neatbilst kritērijiem, kas noteikti ar [LESD 101]. panta 3. punktu, tā pieņem lēmumu, kas atzīst koncentrāciju par neatbilstošu kopējam tirgum.”

9 Šīs pašas regulas 10. panta “Termiņi lietas ierosināšanai un lēmumu pieņemšanai” 6. punktā ir noteikts:

“Ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 6. panta 1. punkta b), c) apakšpunktu, 8. panta 1., 2. vai 3. punktu tajos pašos termiņos, kas noteikti attiecīgi 1. un 3. punktā, koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum [...]”

10 Regulas Nr. 139/2004 21. panta “Regulas piemērošana un jurisdikcija” 2. punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar pārskatīšanu Eiropas Kopienu Tiesā Komisijai ir ekskluzīva kompetence pieņemt lēmumus, ko paredz šī regula.”

Regula Nr. 802/2004

11 Komisijas Regulas (EK) Nr. 802/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Regulu Nr. 139/2004 (OV 2004, L 133, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1269/2013 (2013. gada 5. decembris) (OV 2013, L 336, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 802/2004”), 3. pantā ir paredzēts, ka koncentrāciju kontrolei paziņojumus iesniedz tā, kā noteikts CO formā, kas norādīta I pielikumā.

12 Šī I pielikuma 9. iedaļa “Efektivitātes ieguvumi” ir formulēta šādi:

“Ja vēlaties, lai Komisija jau no paša sākuma īpaši novērtē [...] to, vai koncentrācijas radītie efektivitātes ieguvumi varētu uzlabot jaunā uzņēmuma spēju un motivāciju darboties konkurences un patērētāju labā, aprakstiet visus efektivitātes ieguvumus (tostarp saistībā ar

izmaksu ietaupījumiem, jaunu produktu ieviešanu un pakalpojumu vai produktu uzlabojumiem), kurus puses attiecībā uz konkrētajiem produktiem cer gūt iecerētās koncentrācijas rezultātā, un pievienojiet attiecīgos apliecinājošos dokumentus [..].

Par katru norādīto efektivitātes ieguvumu sniedziet šādu informāciju:

- i) sīks skaidrojums par to, kā iecerētā koncentrācija jaunajam uzņēmumam dotu iespēju panākt attiecīgo efektivitātes ieguvumu. Norādiet, kādus pasākumus puses gatavojas veikt, lai panāktu attiecīgo efektivitātes ieguvumu, ar to saistītos riskus un tā panākšanai vajadzīgo laiku un izmaksas;
- ii) ja iespējams, efektivitātes ieguvumu kvantitatīvs raksturojums un sīks veikto aprēķinu skaidrojums. Attiecīgā gadījumā aptuveni novērtējiet arī to, cik būtiski ir efektivitātes ieguvumi saistībā ar jaunu produktu ieviešanu vai kvalitātes uzlabojumiem. Attiecībā uz efektivitātes ieguvumiem, kas ietver izmaksu ietaupījumus, atsevišķi norādiet vienreizējo pastāvīgo izmaksu ietaupījumus, regulāro pastāvīgo izmaksu ietaupījumus un mainīgo izmaksu ietaupījumus (euro uz vienu vienību un euro gadā);
- iii) kādā mērā efektivitātes peļņa varētu būt ieguvums pircējiem, un šāda secinājuma izdarīšanas gaitas sīks izskaidrojums;
- iv) iemesls, kura dēļ puses nespētu panākt līdzīga apjoma efektivitātes ieguvumus citā veidā, nevis ar iecerēto koncentrāciju, un tos panākt veidā, kas neradītu konkurences problēmas.”

Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā

- 13 Komisijas paziņojumā “Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanas novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju” (OV 2004, C 31, 5. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā”) sadaļā par nekoordinētu ietekmi ir noteikts:

“Nekoordinēta ietekme [..]

24. Apvienošanās var ievērojami traucēt efektīvu konkurenci tirgū, novēršot svarīgus konkurences ierobežojumus vienam vai vairākiem pārdevējiem, kuru tirgus spēja tādējādi paaugstinās. Visticamākā apvienošanās ietekme būs konkurences zaudēšana to uzņēmumu starpā, kas apvienojas. Piemēram, ja pirms apvienošanās viens no uzņēmumiem, kas apvienojas, būtu paaugstinājis savu cenu, tā pārdošanas apjomi būtu nedaudz samazinājušies par labu otram uzņēmumam, kurš apvienojas. Apvienošanās novērš šo konkrēto ierobežojumu. Arī uzņēmumi, kas neapvienojas, tajā pašā tirgū var gūt labumu no konkurences spiediena, kuru rada apvienošanās, jo to uzņēmumu cenu paaugstināšana, kuri apvienojas, var novirzīt daļu pieprasījuma konkurējošajiem uzņēmumiem, kuriem savukārt var izrādīties izdevīgi paaugstināt savas cenas [..]. Šo konkurences ierobežojumu samazinājums varētu radīt būtisku cenu pieaugumu konkrētajā tirgū.
25. Parasti apvienošanās, kas rada šādas nekoordinētas sekas, būtiski kavēt[u] efektīvu konkurenci, radot vai nostiprinot tāda atsevišķa uzņēmuma dominējošo stāvokli, kuram parasti piederētu ievērojami lielāka tirgus daļa nekā nākamajam konkurentam pēc apvienošanās. Turklāt oligopolos tirgos notiekošās apvienošanās [..], kas ietver tādu svarīgu

konkurences ierobežojumu likvidēšanu, kurus apvienošanā iesaistītās puses agrāk piemērojušas viena otrai, un konkurences spiediena samazināšanu uz esošajiem konkurentiem, arī var ievērojami kavēt konkurenci, pat ja koordinēšanas varbūtība starp oligopola dalībniekiem ir neliela. Apvienošanās regula precizē, ka visas apvienošanās, kas rada šādas nekoordinētas sekas, arī atzīst par nesaderīgām ar kopējo tirgu [..].

26. Daudzi faktori, kas katrs atsevišķi ne vienmēr ir izšķiroši, var ietekmēt iespējamību, ka apvienošanās radīs būtisku nekoordinētu ietekmi. Lai šāda ietekme būtu iespējama, nav nepieciešami visi faktori. Nevajadzētu arī šo faktoru uzskaitījumu uzskatīt par pilnīgu.

Uzņēmumiem, kas apvienojas, ir lielas tirgus daļas

27. Jo lielāka tirgus daļa, jo lielāka iespēja, ka uzņēmumam ir tirgus spēja. Un jo lielāks tirgus daļas papildinājums, jo lielāka iespēja, ka apvienošanās būtiski palielinās tirgus spēju. Jo lielāks pārdošanas bāzes pieaugums, kas rada augstāku peļņas normu pēc cenas paaugstinājuma, jo lielāka iespēja, ka uzņēmumiem, kas apvienojas, šāds cenas paaugstinājums izrādīsies izdevīgs, neatkarīgi no ražošanas samazinājuma, kas ir ar to saistīts. Lai gan tirgus daļas un tirgus daļu papildinājumi sniedz tikai pirmās norādes par tirgus spēju un tirgus spējas palielinājumu, novērtēšanā tie parasti ir būtiski faktori [..].

Uzņēmumi, kas apvienojas, ir tuvi konkurenti

28. Konkrētajā tirgū ražojumus var diferencēt tādējādi [..], ka daži ražojumi ir tuvāki aizstājēji nekā citi [..]. Jo augstāka ir aizstājamības pakāpe starp apvienošanā iesaistīto uzņēmumu ražojumiem, jo lielāka varbūtība, ka tie būtiski paaugstinās cenas [..]. Piemēram, divu tādu ražotāju apvienošanās, kas piedāvā ražojumus, kurus ievērojams skaits patērētāju uzskata par pirmās vai otrās izvēles ražojumiem, varētu radīt būtisku cenas paaugstinājumu. Tādējādi fakts, ka pušu sacensība ir bijusi svarīgs konkurences avots tirgū, var būt centrālais analīzes faktors [..]. Augstas peļņas normas [..] pirms apvienošanās arī var palielināt būtiska cenu paaugstinājuma iespējamību. Lielāka iespēja, ka apvienošanā iesaistīto uzņēmumu stimuls paaugstināt cenas būs ierobežots, pastāv tad, ja konkurējošie uzņēmumi ražo tuvus aizstājējus ražojumiem, ko ražo apvienošanā iesaistītie uzņēmumi, nekā tad, ja tie piedāvā mazāk tuvus aizstājējus [..]. Tāpēc pastāv mazāka iespējamība, ka apvienošanās būtiski kavēs efektīvu konkurenci, jo īpaši, radot vai nostiprinot dominējošo stāvokli, ja starp ražojumiem, ko piedāvā apvienošanā iesaistītie uzņēmumi, un ražojumiem, kurus piedāvā konkurējošie ražotāji, pastāv augsta aizstājamības pakāpe.
29. Ja ir pieejami dati, aizstājamības pakāpi var novērtēt, izmantojot pircēju izvēles aptaujas [..], iepirkšanās modeļu analīzi, ietvertu ražojumu cenu savstarpējās elastības aprēķinus vai novirzes rādītājus [..]. Tirgos, kuros pieprasījums pārsniedz piedāvājumu, var noteikt, vai piedāvājumus, ko iesniegusi viena no apvienošanā iesaistītajām pusēm, pagātnē ir ierobežojusi citas apvienošanā iesaistītās puses pastāvēšana [..].
30. Dažos tirgos aktīvie uzņēmumi var visai vienkārši un bez pārāk lielām izmaksām mainīt savus ražojumus vai paplašināt savas produkcijas sortimentu. Komisija pārbauda, vai ražojumu maiņa vai produkcijas veida paplašināšana, ko veic konkurenti vai apvienošanā iesaistītās puses, var ietekmēt apvienotās struktūras stimulu paaugstināt cenas. Tomēr ražojumu maiņa vai produkcijas veida paplašināšana bieži ir saistīta ar risku un augstām zaudētajām izmaksām [..] un var būt mazāk rentabla nekā esošais produkcijas veids.

[..]

Apvienošanās likvidē svarīgu konkurētspējīgu spēku

37. Dažiem uzņēmumiem ir lielāka ietekme uz konkurences procesu, nekā par to liecina to tirgus daļas vai līdzīgi rādītāji. Apvienošanās, kas ietver šādu uzņēmumu, var būtiski un pret konkurenci vērstā veidā izmainīt konkurences dinamiku, jo īpaši, ja tirgus jau ir koncentrēts [..]. Piemēram, uzņēmums var būt nesen tirgū ienācis uzņēmums, no kura sagaidāms, ka tas nākotnē piemēros ievērojamu konkurences spiedienu uz pārējiem tirgū esošajiem uzņēmumiem.
38. Tirgos, kur jauninājumi ir svarīgs konkurētspējīgs spēks, apvienošanās var palielināt uzņēmuma spēju un stimulu ieviest tirgū jauninājumus un tādējādi palielināt konkurences spiedienu uz konkurentiem ieviest jauninājumus šajā tirgū. Turklāt efektīvu konkurenci var ievērojami kavēt divu svarīgu novatoru apvienošanās, piemēram, divu sabiedrību apvienošanās, kurām ir ražojumi attīstības procesā, kas saistīti ar noteiktu ražojumu tirgu. Līdzīgi uzņēmums ar salīdzinoši nelielu tirgus daļu tomēr var būt svarīgs konkurētspējīgs spēks, ja tam ir perspektīvi ražojumi attīstības procesā [..].”

Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgais lēmums

- 14 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–25. punktā un to var rezumēt šādi.
- 15 2015. gada 11. septembrī Komisija atbilstoši Regulas Nr. 139/2004 4. pantam saņēma paziņojumu par iecerētu koncentrāciju, kuru īstenojot, *CK Hutchison Holdings Ltd* ar tā netiešā meitasuzņēmuma *Hutchison 3G UK Investments Ltd*, kas kļuvis par *CK Telecoms UK Investments Ltd* (turpmāk tekstā – “*CK Telecoms*”), starpniecību bija paredzēts iegūt pilnīgu kontroli minētās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pār *Telefónica Europe plc* (turpmāk tekstā – “*O2*”).
- 16 Tobrīd mobilo telesakaru pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū Apvienotajā Karalistē (turpmāk tekstā – “mazumtirdzniecības tirgus”) bija četri mobilā tīkla operatori, proti, *EE Ltd*, kurš ir *BT Group plc* meitasuzņēmums, ko *BT Group plc* iegādājās 2016. gadā (turpmāk tekstā abi kopā – “*BT/EE*”), *O2*, *Vodafone* un *CK Hutchison Holdings* netiešais meitasuzņēmums *Hutchison 3G UK Ltd* (turpmāk tekstā – “*Three*”), un to aptuvenās tirgus daļas abonētu skaita ziņā bija attiecīgi 30–40 %, 20–30 %, 10–20 % un 10–20 %. Pēc iecerētās koncentrācijas *Three* un *O2* būtu pārstāvējuši aptuveni 30–40 % mazumtirdzniecības tirgus un tādējādi varējuši kļūt par šī tirgus galveno dalībnieku, apsteidzot iepriekš pastāvējušo vēsturisko operatoru *BT/EE* un *Vodafone*.
- 17 Mazumtirdzniecības tirgū bija arī vairāki mobilo virtuālo tīklu operatori, kuri nebija mobilā tīkla īpašnieki, piemēram, *Tesco Mobile* – uzņēmums, kas vienādās daļās piederēja *Tesco* un *O2*, *Virgin Mobile* un *TalkTalk*. Šie operatori bija noslēguši līgumus ar mobilā tīkla operatoriem, lai piekļūtu to tīkliem par vairumtirdzniecības cenām. Mazumtirdzniecības tirgū bija arī tālākpārdevēji un neatkarīgi mazumtirgotāji, piemēram, *Dixons*.

- 18 Mazumtirdzniecības tirgus raksturierzīme bija tāda, ka *BT/EE* un *Three*, no vienas puses, un *Vodafone* un *O2*, no otras puses, bija noslēgušas tīkla koplietošanas līgumus, kuru attiecīgie nosaukumi bija *MBNL* un *Beacon* un kuri tām ļāva sadalīt savu tīklu izvēršanas izmaksas, vienlaikus turpinot konkurēt mazumtirdzniecības tirgū.
- 19 2015. gada 2. oktobrī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste ar *Competition and Markets Authority* (Konkurences un tirgus iestāde, Apvienotā Karaliste) starpniecību, balstoties uz Regulas Nr. 139/2004 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lūdza Komisiju tai nodot iecerētās koncentrācijas lietu. Apvienotā Karaliste uzsvēra, ka šī koncentrācija ietver risku radīt būtisku šķērslī konkurencei mazumtirdzniecības tirgū, kā arī tīkla piekļuves un savienojumu uzsākšanas publiskajos mobilo telesakaru tīklos vairumtirdzniecības tirgū Apvienotajā Karalistē (turpmāk tekstā – “vairumtirdzniecības tirgus”). Turklāt Apvienotā Karaliste apgalvoja, ka vislabāk spēs izskatīt minēto koncentrācijas lietu.
- 20 Ar Komisijas 2015. gada 4. decembra Lēmumu C(2015) 8534 final par Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 9. pantu lietā *M.7612 Hutchison 3G UK/Telefónica UK* šīs lietas nodošanas pieprasījums tika noraidīts. Lai pamatotu šo lēmumu, Komisija it īpaši atsauca uz to, ka ir jānodrošina saskaņotība un vienveidība, izvērtējot koncentrācijas telesakaru nozarē dažādās dalībvalstīs, kā arī uz ievērojamo pieredzi, ko Komisija ir guvusi, izvērtējot koncentrācijas Eiropas mobilo telesakaru tirgos.
- 21 Tā kā pastāvēja nopietnas šaubas par iecerētās koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, Komisija 2015. gada 30. oktobrī nolēma sākt Regulas Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru.
- 22 2016. gada 4. februārī Komisija izdeva iebildumu paziņojumu. 2016. gada 26. februārī *CK Telecoms* sniedza rakstveida atsaukmes par šo iebildumu paziņojumu.
- 23 2016. gada 2. martā, lai atrisinātu iebildumu paziņojumā izklāstītās konkurences problēmas, *CK Telecoms* iesniedza pirmo saistību kopumu.
- 24 Pēc *CK Telecoms* lūguma 2016. gada 7. martā tika uzklauti tās mutiskie apsvērumi.
- 25 2016. gada 15. martā *CK Telecoms* iesniedza pārskatītās saistības (turpmāk tekstā – “otrais saistību kopums”).
- 26 2016. gada 17. un 23. martā Komisija nosūtīja *CK Telecoms* vēstules, kurās norādīja uz tās lietā ietvertiem papildu pierādījumiem, kas apstiprināja iebildumu paziņojumā iekļautos provizoriskos secinājumus. 2016. gada 29. martā un 4. aprīlī *CK Telecoms* iesniedza rakstveida atsaukmes kā atbildi uz šīm vēstulēm.
- 27 2016. gada 6. aprīlī *CK Telecoms* iesniedza trešo saistību kopumu.
- 28 2016. gada 27. aprīlī Padomdevēja komiteja uzņēmumu koncentrācijas jautājumos sniedza labvēlīgu atzinumu attiecībā uz Komisijas lēmuma projektu.
- 29 2016. gada 11. maijā Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu, kas balstīts uz divu konkrēto tirgu, proti, mazumtirdzniecības tirgus un vairumtirdzniecības tirgus, definīciju.

- 30 Komisija ir izstrādājusi trīs kaitējuma teorijas, un tās visas ir balstītas uz nekoordinētu ietekmi oligopolā tirgū.
- 31 Pirmā kaitējuma teorija attiecas uz tādas nekoordinētas ietekmes esamību mazumtirdzniecības tirgū, ko izraisa ievērojama konkurences spiediena likvidēšana. Būtībā Komisijas ieskatā būtiska konkurences samazināšanās, ko būtu radījusi iecerētā koncentrācija, visticamāk, būtu izraisījusi mobilo telefonsakaru pakalpojumu cenu pieaugumu Apvienotajā Karalistē un patērētāju izvēles ierobežojumu.
- 32 Otrā kaitējuma teorija attiecas uz tādas nekoordinētas ietekmes esamību mazumtirdzniecības tirgū, kura saistīta ar tīkla koplietošanu. Komisijas ieskatā iecerētā koncentrācija būtu varējusi negatīvi ietekmēt patērētājiem sniegto pakalpojumu kvalitāti, kavējot mobilā tīkla infrastruktūras attīstību Apvienotajā Karalistē.
- 33 Trešā kaitējuma teorija attiecas uz tādas nekoordinētas ietekmes esamību, ko izraisa ievērojama konkurences spiediena likvidēšana vairumtirdzniecības tirgū. Šajā tirgū četri mobilā tīkla operatori sniedz mitināšanas pakalpojumus operatoriem, kuri nav mobilā tīkla īpašnieki, kas savukārt piedāvā mazumtirdzniecības pakalpojumus abonentiem. Kā norādīts strīdīgajā lēmumā, konkrēti pastāv risks, ka iecerētā koncentrācija izraisītu būtisku nekoordinētu ietekmi uz vairumtirdzniecības tirgu tāpēc, ka mobilā tīkla operatoru skaits tiktu samazināts no četriem uz trim, tiktu likvidēts *Three* kā “svarīgs konkurences spēks”, tiktu likvidēts ievērojamais konkurences spiediens, ko dalībnieki iepriekš īstenoja viens uz otru, un tiktu samazināts konkurences spiediens uz pārējiem tirgus dalībniekiem.
- 34 Attiecībā uz *CK Telecoms* apgalvotajiem efektivitātes ieguvumiem Komisija ir paudusi uzskatu, ka tie nav pārbaudāmi, nav raksturīgi koncentrācijai un nevar dot labumu patērētājiem.
- 35 Strīdīgā lēmuma pēdējā sadaļā Komisija ir izvērtējusi *CK Telecoms* piedāvātās saistības. Tā būtībā ir paudusi uzskatu, ka ar otro un trešo saistību kopumu netiktu novērstas vai netiktu pilnībā novērstas visas konstatētās konkurences problēmas.
- 36 Tāpēc Komisija iecerēto koncentrāciju ir atzinusi par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 37 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 25. jūlijā, *CK Telecoms* cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.
- 38 Šīs prasības pamatojumam *CK Telecoms* izvirzīja piecus pamatus.
- 39 Pirmais un ceturtais pamats attiecās uz pirmo un trešo kaitējuma teoriju par *Three* un *O2* savstarpējās konkurences likvidēšanu attiecīgi mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgū. Otrais pamats attiecās uz Komisijas veikto kontrafaktuālā scenārija novērtējumu, uz kuru ir balstīts mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgu novērtējums. Trešais pamats bija par otro kaitējuma teoriju saistībā ar mazumtirdzniecības tirgu attiecībā uz tīkla koplietošanu, un saistībām, kas attiecas uz tīkla koplietošanu. Piektais pamats attiecās uz citām *CK Telecoms* iesniegtajām saistībām.

- 40 Vispārējā tiesa sākumā secīgi izvērtēja pirmo, trešo un ceturto pamatu un pēc tam otro un piekto pamatu.
- 41 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa vispirms būtībā apstiprināja pirmā pamata pirmo daļu par pārbaudes tiesā intensitāti koncentrāciju jomā, atbilstošajām tiesību normām, kas piemērojamas pēc Regulas Nr. 139/2004 pieņemšanas, pierādīšanas pienākumu un Komisijai noteiktajām pierādīšanas prasībām, kad tai ir jāpierāda būtisks šķērslis efektīvai konkurencei atbilstoši šīs regulas 2. panta 3. punktam. Turklāt tā apstiprināja pirmā pamata otro daļu, kas attiecās uz *Three* kvalifikāciju par “svarīgu konkurences spēku”, kā arī šī pamata trešo un piekto daļu attiecīgi par konkurences ciešuma novērtējumu un iecerētās koncentrācijas kvantitatīvo ietekmi uz cenām. Turklāt Vispārējā tiesa apstiprināja minētā pamata septītajā daļā ietverto *CK Telecoms* argumentāciju, ka Komisija savā lēmumā nav precizējusi, uz ko tā ir balstījusi savu secinājumu, ka apgalvotie šķēršļi konkurencei, kas izriet no koncentrācijas, ir būtiski. Turpinājumā tā apstiprināja trešā pamata pirmo, trešo, ceturto, piekto un sesto daļu, kas attiecās uz kļūdām, ievērojot tīkla koplietošanas radīto horizontālo nekoordinēto ietekmi. Visbeidzot, Vispārējā tiesa apstiprināja ceturtais pamata pirmās trīs daļas, kas attiecās uz nekoordinētu ietekmi vairumtirdzniecības tirgū. Tāpēc Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo lēmumu.

Tiesvedība Tiesā

- 42 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 7. augustā, Komisija iesniedza šo apelācijas sūdzību.
- 43 Ar atsevišķu dokumentu, kurš iesniegts šajā datumā, Komisija lūdza Tiesai tikai attiecībā uz *EE*, kas ir viena no divām personām, kuras iestājušās lietā pirmajā instancē, noteikt konfidencialitātes ievērošanu saistībā ar atsevišķām šīs apelācijas sūdzības daļām, kas satur informāciju, uz kuru attiecas komercnoslēpums un kura atbilst informācijai, saistībā ar ko Vispārējā tiesa bija noteikusi konfidencialitātes ievērošanu. Ar 2020. gada 1. oktobra rīkojumu Komisija/*CK Telecoms UK Investments* (C-376/20 P, EU:C:2020:789) Tiesas priekšsēdētājs šo lūgumu apmierināja. Tādējādi *EE* tika izsniegta tikai minētās apelācijas sūdzības nekonfidencialā versija.
- 44 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 20. novembrī, *CK Telecoms* lūdza Tiesai attiecībā uz *EE* noteikt konfidencialitātes ievērošanu saistībā ar atsevišķu tās atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību ietverto informāciju, uz kuru attiecas komercnoslēpums, kuru tāpēc nedrīkst paziņot tās konkurentei *EE* un kura atbilst informācijai, saistībā ar ko Vispārējā tiesa bija noteikusi konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *EE*. Ar 2021. gada 26. janvāra rīkojumu Komisija/*CK Telecoms UK Investments* (C-376/20 P, EU:C:2021:81), Tiesas priekšsēdētājs noteica konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *EE* saistībā ar šo atbildes rakstu un tai tika izsniegta tikai tā nekonfidencialā versija.
- 45 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 24. martā, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta trešo daļu un Tiesas Reglamenta 130. pantu, kas saskaņā ar šī reglamenta 190. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, EBTA Uzraudzības iestāde lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2021. gada 4. jūnija rīkojumu Komisija/*CK Telecoms UK Investments* (C-376/20 P, EU:C:2021:488) Tiesas priekšsēdētājs šo pieteikumu apmierināja, atļaujot tai iesniegt apsvērumus tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanās. Šai iestādei tika izsniegtas visu procesuālo dokumentu kopijas.

- 46 Pamatojoties uz Komisijas 2021. gada 12. februāra lūgumu, Tiesas priekšsēdētājs atļāva tai iesniegt replikas rakstu.
- 47 Pēc tam, kad CK Telecoms bija iesniegusi atbildes rakstu uz repliku, tiesvedības rakstveida daļa šajā lietā tika pabeigta 2021. gada 19. maijā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 48 Komisija lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
 - piespriest CK Telecoms atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un
 - atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē.
- 49 CK Telecoms lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību un
 - piespriest Komisijai un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan Vispārējā tiesā, gan Tiesā.

Par apelācijas sūdzību

- 50 Apelācijas sūdzības pamatošanai Komisija izvirza sešus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz tiesību kļūdu, jo Vispārējā tiesa esot piemērojusi stingrāku pierādīšanas prasību nekā tā, kas izriet no Tiesas judikatūras koncentrāciju jomā. Otrais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta nepareizu interpretāciju. Trešais pamats attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa esot pārsniegusi pārbaudes tiesā robežas, interpretējot jēdzienus “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti”, sniegusi nepareizu šo jēdzienu interpretāciju un sagrozījusi gan strīdīgo lēmumu, gan Komisijas iebildumu rakstu. Ceturtais pamats ir balstīts uz to, ka ir sagrozīta Komisijas argumentācija par iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīvo analīzi, un Vispārējās tiesas pieļautām tiesību kļūdām, novērtējot šo analīzi, un piektais pamats – uz to, ka Vispārējā tiesa neesot novērtējusi visus nozīmīgos faktorus. Sestais pamats attiecas uz kļūdām saistībā ar tīkla koplietošanu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 51 Ar pirmo pamatu Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 118. punktā paužot uzskatu, ka Komisijai ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, lai ar nopietnu iespējamību pierādītu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, Vispārējā tiesa ir piemērojusi sevišķi augstu pierādīšanas prasību, kas pārsniedz to, kura izriet no Tiesas judikatūras koncentrāciju kontroles jomā, un

tādējādi esot pieļāvusi tiesību kļūdu. Šīs kļūdas dēļ Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 119., 172., 216., 268., 281. un 396. punktā esot konstatējusi, ka Komisija nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka koncentrācija radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.

- 52 Šajā ziņā no 2008. gada 10. jūlija sprieduma *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392) 52. punkta izrietot, ka tad, ja Komisija izskata koncentrācijas darījumu, tai principā ir pienākums ieņemt nostāju, vai nu šo koncentrāciju atļaujot, vai to aizliedzot, atbilstoši tās vērtējumam par to ekonomikas attīstību paziņotās koncentrācijas ietekmē, kuras iespējamība ir vislielākā.
- 53 Taču pierādīšanas standarts, ko Vispārējā tiesa ir pieprasījusi pārsūdzētā sprieduma 118. punktā, lai konstatētu iespējama būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu, obligāti padarot asimetrisku pierādīšanas prasību, ko varot izsecināt no Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta, jo šajā tiesību normā nav noteikts ne vispārējs pieņēmums par paziņotās koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, ne vispārējs pieņēmums par tās nesaderību ar iekšējo tirgu.
- 54 *CK Telecoms*, pirmkārt, iebilst, ka pirmais pamats ir neefektīvs.
- 55 No pārsūdzētā sprieduma it īpaši izrietot, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdas saistībā ar jēdzienu “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti” interpretāciju vērtēšanas stadijā pirms to pierādījumu izvērtēšanas, kas to ir pamudinājuši konstatēt, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. Tātad šīs kļūdas neietekmējot Vispārējās tiesas pieprasītais apgalvoti kļūdainais pierādīšanas standarts.
- 56 Turklāt Komisija neesot pierādījusi, ka zemāks pierādīšanas standarts par Vispārējās tiesas prasīto būtu izraisījis atšķirīgu rezultātu.
- 57 Otrkārt, *CK Telecoms* apgalvo, ka Vispārējās tiesas prasītais pierādīšanas standarts atbilst Tiesas judikatūrai.
- 58 Tā uzsver, ka 2008. gada 10. jūlija spriedumā *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392) Tiesa nav ņēmusi vērā ģenerālvokātes J. Kokotes [J. Kokott] secinājumus un nav noteikusi “iespējamību līdzsvarošānu” kā prasīto pierādīšanas standartu, lai konstatētu būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu.
- 59 Šāds pierādīšanas standarts nozīmējot – lai pierādītu, ka būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšana ir drīzāk iespējama nekā neiespējama, pietiktu ar to, ka Komisija balstītos uz tādiem pierādījumiem, kas nav sevišķi saskaņoti vai droši.
- 60 No 2005. gada 15. februāra sprieduma Komisija/*Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87) 27., 39., 41. un 45. punkta izrietot – lai konstatētu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, pierādījumiem ir jābūt drošiem, lai tie spētu pārliecināt par to, ka lēmumā par koncentrācijas kontroles jomu ietvertā tēze ir pamatota, un tāpēc ir jāpārbauda šo pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskaņotība.

- 61 *CK Telecoms* uzsver – kaut arī Komisijai ir jāpiemēro vienāds pierādīšanas standarts, gan lai koncentrāciju atļautu, gan lai to aizliegtu, tomēr, nosakot šai iestādei augstāku pierādīšanas standartu par vienkāršu “iespējamību līdzsvarošanu”, lai pierādītu iespējama būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu, netiekot apdraudēta Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punktā noteiktā neitralitāte.
- 62 Šādos apstākļos *CK Telecoms* uzsver, ka, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā norādīdama uz ģenerāladvokātes J. Kokotes [*J. Kokott*] secinājumu lietā *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2007:790) 209.–211. punkta interpretāciju *a contrario* un pauzdama uzskatu, ka Komisijai piemērojamā pierādīšanas prasība ir stingrāka nekā vienkārša “iespējamību līdzsvarošana”, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu.

Tiesas vērtējums

- 63 Attiecībā uz *CK Telecoms* argumentāciju, ka šis pirmais pamats ir neefektīvs, jānorāda, ka it īpaši no pārsūdzētā sprieduma 119., 172., 216., 281., 282., 372. un 396. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa par iespējamu būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu ir lēmusi, citastarp izmantojot jēdzienus “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti” attiecībā uz šī sprieduma 118. punktā minēto pierādīšanas standartu. Tādējādi neatkarīgi no tā, vai, kā Komisija apgalvo trešajā pamatā, šo jēdzienu interpretācijā ir pieļautas tiesību kļūdas, šī iestāde var arī pamatoti pārņemt Vispārējai tiesai, ka tā ir pieprasījusi augstāku pierādīšanas standartu nekā tas, kas izriet no Tiesas judikatūras koncentrāciju jomā.
- 64 Papildus tam ir jānorāda *CK Telecoms* arguments, saskaņā ar kuru Komisija neesot pierādījusi, ka pierādīšanas standarts, kas atšķirtos no tā, kuru piemēroja Vispārējā tiesa, būtu izraisījis atšķirīgu rezultātu. Pirmkārt, principā *CK Telecoms* ir pienākums pierādīt, ka pirmais pamats ir neefektīvs. Otrkārt, tā kā, kā norādīts pārsūdzētā sprieduma 118. un 119. punktā, prasību par nopietnu iespējamību attiecībā uz būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu Vispārējā tiesa ir piemērojusi visiem tās izvērtētajiem pierādījumiem, nevar *a priori* izslēgt, ka mazāk stingra pierādīšanas standarta piemērošana būtu varējusi izraisīt prasības noraidīšanu pirmajā instancē.
- 65 Tāpēc ir jānorāda *CK Telecoms* argumentācija attiecībā uz pirmā pamata neefektivitāti un jāizvērtē šī pamata pamatotība.
- 66 Šajā ziņā jāatgādina, ka it īpaši no Regulas Nr. 139/2004 5. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir nodrošināt, lai uzņēmumu reorganizācija neradītu ilgstošu kaitējumu konkurencei.
- 67 Turklāt jāatgādina, ka, pirmām kārtām, šīs regulas 2. panta 2. punktā ir paredzēts, ka koncentrācijas darījums, kas neradītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, ir jāatzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu. Otrām kārtām, no minētās regulas 2. panta 3. punkta izriet, ka pretējā gadījumā koncentrācija, kurai būtu šāda ietekme, ir jāatzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.
- 68 Tāpēc Savienības likumdevējs Regulas Nr. 139/2004 8. panta 1. punktā ir paredzējis, ka tad, ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija atbilst šīs regulas 2. panta 2. punktā definētajam kritērijam, tā pieņem lēmumu, ar kuru šo koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu. Savukārt, kā izriet no minētās regulas 8. panta 3. punkta, ja Komisija konstatē, ka koncentrācija atbilst šīs pašas regulas 2. panta 3. punktā definētajam kritērijam, tā pieņem lēmumu, ar kuru minēto koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.

- 69 Tātad gan no Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta, gan no tās 8. panta 1. un 3. punkta formulējuma izriet, ka šīs tiesību normas ir simetriskas attiecībā uz Komisijai noteiktajām pierādīšanas prasībām, lai pierādītu, ka paziņotā koncentrācija radītu vai neradītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei un tādējādi ir jāatzīst par nesaderīgu vai saderīgu ar iekšējo tirgu.
- 70 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka no šo tiesību normu formulējuma neizriet, ka Regulā Nr. 139/2004 būtu noteiktas atšķirīgas pierādīšanas prasības tādu lēmumu jomā, ar kuriem koncentrācijas darījums tiek atļauts, no vienas puses, un tādu lēmumu jomā, ar kuriem šāds darījums tiek aizliegts, no otras puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 46. punkts).
- 71 Šajā kontekstā no šīs regulas nevar izsecināt vispārēju pieņēmumu par paziņotas koncentrācijas saderību vai nesaderību ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 48. punkts).
- 72 Lai gan ir taisnība, ka minētās regulas 10. panta 6. punktā ir paredzēts, ka paziņotu koncentrāciju uzskata par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja Komisija attiecīgajā termiņā nav pieņēmusi lēmumu par šī darījuma saderību, tomēr šī tiesību norma, pirmām kārtām, ir Regulas vispārējo sistēmu raksturojošās ātruma prasības konkrēta izpaušme un, otrām kārtām, ir izņēmums no Regulas vispārējās sistēmas, saskaņā ar kuru Komisija skaidri lemj par tai paziņotajām koncentrācijām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 49. punkts).
- 73 Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka Komisijai nav pienākuma ievērot augstākas pierādīšanas prasības tādu lēmumu jomā, ar kuriem koncentrācijas darījumi tiek aizliegti, nekā tādu lēmumu jomā, ar ko šādi darījumi tiek atļauti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. punkts).
- 74 No tā ir secināms, ka prasības pierādījumu iegūšanas jomā, tostarp pierādīšanas standarts, neatšķiras atkarībā no Komisijas pieņemtā lēmuma koncentrāciju kontroles jomā veida.
- 75 Otrkārt, no judikatūras izriet, ka Komisijas lēmumiem par koncentrāciju saderību ar iekšējo tirgu jābūt pamatotiem ar pietiekami pārliecinošiem un saskanīgiem pierādījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 76 Ir taisnība, ka “konglomerāta” tipa koncentrācijas darījuma analīzes kontekstā Tiesa ir atzinusi, ka Komisijas sniegto pierādījumu kvalitāte tāda lēmuma nepieciešamības pierādīšanai, ar kuru šādu koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu, ir sevišķi svarīga (spriedums, 2005. gada 15. februāris, *Komisija/Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 44. punkts).
- 77 Tomēr Tiesa ir precizējusi, ka šī judikatūra tikai atspoguļo pierādījumu būtisko funkciju, proti, pārliecināt par tēzes pamatotību vai, kā tas ir uzņēmumu koncentrāciju kontroles jomā – apstiprināt Komisijas lēmumu pamatā esošos vērtējumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 15. februāris, *Komisija/Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 41. punkts, un 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tātad sevišķās prasības attiecībā uz pierādījumu kvalitāti principā neietekmē prasīto pierādīšanas standartu.

- 78 Papildus tam Tiesa ir arī precizējusi, ka attiecībā uz paziņotu koncentrāciju izvirzītās tēzes par šķērslī konkurencei sarežģītība ir faktors, kas jāņem vērā vērtējumā par šī darījuma dažādo seku iespējamību, lai identificētu tās, kuru iespējamība ir vislielākā, bet šāda sarežģītība pati par sevi neietekmē prasīto pierādīšanas standartu (spriedums, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. punkts).
- 79 Kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumā 59. punktā, tātad ir jākonstatē, ka pierādīšanas standarts Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta piemērošanas nolūkā nemainās ne atkarībā no Komisijas izvērtētā koncentrācijas darījuma veida, ne arī no tā, cik sarežģīta ir attiecībā uz paziņotu koncentrāciju izvirzītā tēze par šķērslī konkurencei.
- 80 Treškārt un visbeidzot, no Regulas Nr. 139/2004 4. panta 1. punkta, kurā ir noteikts pienākums paziņot par koncentrāciju pirms tās īstenošanas, un no šīs regulas 7. panta 1. punkta, ar ko ir paredzēts pienākums nesākt šo koncentrāciju, pirms tā ir paziņota un atļauta, izriet, ka ar minēto regulu ir ieviesta preventīva koncentrāciju kontroles sistēma.
- 81 Tāpēc šī kontrole atšķiras no LESD 101. pantā minēto nolīgumu uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumu un saskaņotu darbību, kā arī LESD 102. pantā minētās dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas *ex post* kontroles.
- 82 Veicot koncentrāciju *ex ante* kontroli, Komisijai ir novērtējuma brīvība ekonomikas jomā attiecībā uz Regulas Nr. 139/2004 materiālo tiesību normu, it īpaši tās 2. panta, piemērošanu (spriedums, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 144. punkts), kad tā veic ekonomisko prognožu analīzi ar mērķi noteikt atsevišķu norišu konkrētajā tirgū iespējamību paredzamā laikposmā.
- 83 Taču šī prognožu analīze, kas visbiežāk ir sarežģīta, neizbēgami ir nenoteiktāka par *ex post* analīzi.
- 84 Koncentrāciju kontroles jomā nepieciešamajā prognožu analīzē, kuru veido izvērtējums par to, kā koncentrācija varētu izmainīt konkurences parametrus skartajos tirgos, lai pārbaudītu, vai tā radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, ir jāparedz dažādās cēloņsakarību ķēdes, lai noskaidrotu to, kuras iespējamība ir vislielākā (spriedumi, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 43. punkts; 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 47. punkts, kā arī 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 32. punkts). Šī prognožu analīze ietilpst Komisijas novērtējuma brīvībā ekonomikas jomā attiecībā uz Regulas Nr. 139/2004 materiālo tiesību normu, it īpaši tās 2. panta, piemērošanu, pamatojot to, ka Savienības tiesas pārbaude attiecībā uz Komisijas lēmumu koncentrācijas darījumu jomā ietver tikai faktu saturiskās pareizības un acīmredzamas kļūdas vērtējumā neesamības pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 144. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 85 Ir taisnība, ka šāda analīze ir jāveic ļoti rūpīgi, jo tiek pārbaudīti nevis pagātnes notikumi, par kuriem bieži ir zināmi daudzi elementi, kas ļauj izprast to cēloņus, vai šībrīža notikumi, bet gan tiek paredzēti notikumi, kas ar lielāku vai mazāku iespējamību notiks nākotnē, ja netiks pieņemts lēmums, ar kuru plānotā koncentrācija tiek aizliegta vai kurā tiek precizēti tās nosacījumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42. punkts).

- 86 Tomēr Komisijas veicamās ekonomiskās analīzes uz nākotni vērstais raksturs liedz šai iestādei ievērot sevišķi augstu pierādīšanas standartu, lai pierādītu, ka koncentrācija radītu vai, gluži pretēji, neradītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.
- 87 Šādos apstākļos, ņemot vērā it īpaši Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta simetrisko struktūru un Komisijas veiktās ekonomiskās analīzes koncentrāciju kontroles jomā uz nākotni vērsto raksturu, ir jāuzskata – lai koncentrāciju atzītu par nesaderīgu vai saderīgu ar iekšējo tirgu, pietiek ar to, ka Komisija ar pietiekami pārlicinošiem un saskanīgiem pierādījumiem pierāda, ka ir drīzāk iespējams nekā neiespējams, ka attiecīgā koncentrācija radīs vai neradīs būtisku šķērslī efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā.
- 88 Līdz ar to, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā pauzdama uzskatu, ka Komisijai ir pienākums ar “nopietnu iespējamību [pierādīt] būtisku šķēršļu pastāvēšanu” efektīvai konkurencei pēc koncentrācijas un ka “šajā lietā piemērojamā pierādīšanas prasība līdz ar to ir stingrāka nekā prasība, saskaņā ar kuru būtisks šķērslis efektīvai konkurencei būtu “drīzāk iespējams nekā neiespējams””, Vispārējā tiesa ir piemērojusi pierādīšanas prasību, kas neizriet no Regulas Nr. 139/2004, kā to ir interpretējusi Tiesa, un tādējādi ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 89 Tātad pirmais pamats ir jāapstiprina.

Par otro pamatu

- 90 Otrajam pamatam ir divas daļas, ar kurām Komisija apstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētajā spriedumā veikto Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta interpretāciju.

Par pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 91 Otrā pamata pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa nosacījumus, kam jābūt izpildītiem, lai uzskatītu, ka koncentrācija var radīt nekoordinētu ietekmi, ir pielīdzinājusi nosacījumiem, kuri izvirzīti, lai pierādītu dominējoša stāvokļa esamību.
- 92 Komisija precizē, ka neapstrīd – kaitējuma līmenis, kas prasīts, lai pierādītu iespējamu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei nekoordinētas ietekmes dēļ, ir tāds pats kā tas, kurš tiek prasīts, lai pierādītu šādu šķērslī dominējoša stāvokļa radīšanas vai nostiprināšanas dēļ. Lai gan tas ir tā, pārsūdzētā sprieduma 90. punktā lietodama formulējumu “pašam” saistībā ar formulējumu “apvienotais subjekts [koncentrācijas subjekts]”, Vispārējā tiesa esot paudusi uzskatu, ka Komisija koncentrāciju var aizliegt tikai tad, ja tā var pierādīt, ka šim subjektam būs tāda tirgus spēja, kas ir līdzvērtīga tai, kura nodrošina dominējošu stāvokli.
- 93 CK Telecoms iebilst, ka Komisija apstrīd Vispārējās tiesas vispārīgu apsvērumu, kas neesot bijis pamats analīzei *in concreto*, un ka līdz ar to Komisijas otrā pamata pirmā daļa esot neefektīva.

– Tiesas vērtējums

- 94 Pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktu “Komisijai tiek ļauts noteiktos apstākļos oligopolos tirgos aizliegt koncentrācijas, kuras, lai gan to dēļ netiek radīts vai pastiprināts individuāls vai kolektīvs dominējošs stāvoklis, var ietekmēt konkurences apstākļus tirgū tādā mērā, kas ir salīdzināms ar šādu stāvokli, piešķirot apvienotajam subjektam varu pašam definēt konkurences parametrus un it īpaši noteikt, nevis akceptēt cenas”.
- 95 Jānorāda uz apstākli, uz kuru ir vērsusi uzmanību *CK Telecoms*, ka minētajā 90. punktā ir ietverts Vispārējās tiesas vispārīgs apsvērums, kurā nav konstatēta saikne ar Komisijas pieļautu kļūdu, piemērojot jēdzienu “būtisks šķērslis efektīvai konkurencei” Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta izpratnē. Turklāt, kā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 70. punktā, Komisija nav identificējusi nevienu pārsūdzētā sprieduma punktu, kas būtu balstīts uz šo apsvērumu.
- 96 Šajā ziņā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka iebildumi, kas vērsti pret Vispārējās tiesas nolēmumā ietvertiem *ad abundantiam* motīviem, nevar būt pamats šī lēmuma atcelšanai un tādējādi ir neefektīvi (spriedums, 2023. gada 23. marts, PV/Komisija, C-640/20 P, EU:C:2023:232, 191. punkts un tajā minētā judikatūra). Taču, pat pieņemot, ka otrā pamata pirmā daļa būtu pamatota, tā nevarētu būt iemesls pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, jo šī daļa attiecas uz tādu minētā sprieduma motīvu, attiecībā uz kuru nav konstatēts, ka tas palīdz pamatot minētā sprieduma rezolutīvo daļu.
- 97 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā neefektīva.

Par otro daļu

– *Lietas dalībnieku argumenti*

- 98 Otrā pamata otrajā daļā Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 95. un 96. punktā pauzdamā uzskatu, ka Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts tās 25. apsvēruma gaismā ir jāinterpretē tādējādi – ja ar koncentrāciju nav radīts vai nostiprinājies dominējošs stāvoklis, būtisku šķērslis efektīvai konkurencei var konstatēt tikai tad, ja ir izpildīti divi šajā apsvērumā paredzētie kumulatīvie nosacījumi, proti, pirmkārt, ievērojama konkurences spiediena, ko koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšana un, otrkārt, konkurences spiediena mazināšanās attiecībā uz pārējiem konkurentiem.
- 99 Komisijas ieskatā šāda interpretācija apdraud šīs regulas 24. apsvērumā pausto efektīvas koncentrāciju kontroles mērķi un citastarp liegtu Komisijai izstrādāt tādas kaitējuma teorijas, kas neatbilst pārsūdzētā sprieduma 96. punktā minētajiem nosacījumiem, piemēram, tādas kā šajā lietā izvirzītā otrā kaitējuma teorija, kas balstīta uz to, ka mazinātos konkurences spiediens, ko pārējie konkurenti īsteno uz minētā darījuma subjektu, šī subjekta stāvokļa tirgū dēļ pēc koncentrācijas.
- 100 *CK Telecoms* iebilst, ka no Regulas Nr. 139/2004 25. apsvēruma formulējuma, it īpaši no saikļa “kā arī”, kas ir pārņemts Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā, kā arī strīdīgajā lēmumā, izriet, ka minētajā apsvērumā ir pausti divi kumulatīvi nosacījumi. Pretēja interpretācija ļautu Komisijai aizliegt visas horizontālās koncentrācijas, jo tās noteikti samazina attiecīgo dalībnieku savstarpējo konkurenci.

– Tiesas vērtējums

- 101 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 96. punktā būtībā ir paudusi uzskatu, ka Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts ir jāinterpretē šīs regulas 25. apsvēruma gaismā. Šajā ziņā tā ir balstījusies uz premisu, ka šajā apsvērumā ir paredzēti divi kumulatīvi nosacījumi, lai koncentrācijas izraisīta nekoordinēta ietekme noteiktos apstākļos varētu radīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, proti, pirmkārt, ievērojama konkurences spiediena, ko koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšana un, otrkārt, konkurences spiediena mazināšanās attiecībā uz pārējiem konkurentiem.
- 102 Minētā sprieduma 97. punktā Vispārējā tiesa no tā ir secinājusi, ka “tikai ar konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz pārējiem konkurentiem principā nepietiek, lai pierādītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei atbilstoši kaitējuma teorijai, kuras pamatā ir nekoordinēta ietekme”.
- 103 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 105. punkta, prasības pirmo, trešo un ceturto pamatu Vispārējā tiesa ir izvērtējusi tieši šīs Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta interpretācijas gaismā.
- 104 Šajā ziņā uzreiz jāatgādina, ka Savienības tiesību akta preambula var precizēt šī akta normu saturu un ka šāda akta apsvērumi ir svarīgi interpretācijas elementi, kas var izskaidrot minētā akta autora gribu (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Puppinck u.c./Komisija*, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, 75. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 105 Lai gan tas ir tā, Savienības tiesību akta preambulai nav saistoša juridiska spēka un uz to nevar atsaukties, lai atkāptos no paša attiecīgā akta normām vai lai šīs normas interpretētu acīmredzami pretēji to formulējumam (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Puppinck u.c./Komisija*, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, 76. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 106 Kā izriet no Regulas Nr. 139/2004 6. un 24. apsvēruma, tās mērķis ir ieviest visu koncentrāciju efektīvu kontroli atkarībā no to ietekmes uz konkurences struktūru Savienībā, konkrēti, lai garantētu efektīvu un netraucētu konkurenci iekšējā tirgū un nodrošinātu tādu politiku, kas tiek īstenota atbilstoši atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principam.
- 107 Šajā ziņā no šīs regulas 25. apsvēruma būtībā izriet, ka tā attiecas arī uz to uzņēmumu koncentrācijas nesaderību ar iekšējo tirgu, kuri darbojas oligopolā tirgū, ja šī koncentrācija radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, pat ja apvienotajam subjektam nebūtu dominējošs stāvoklis.
- 108 Konkrēti no minētā 25. apsvēruma izriet, ka, lai gan “daudzos oligopolos tirgos vērojams veselīgs konkurences līmenis, [tomēr] noteiktos apstākļos koncentrācijas, kas ietver nozīmīgu konkurences ierobežojumu [ievērojama konkurences spiediena] likvidēšanu, ko puses, kuras apvienojas, īstenoja viena pret otru, kā arī konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz pārējiem konkurentiem, pat tad, ja nepastāv iespējama koordinācija starp oligopola locekļiem, var radīt būtisku kaitējumu efektīvai konkurencei”.
- 109 Tādējādi no šī paša 25. apsvēruma priekšpēdējā teikuma būtībā var secināt, ka Regulā Nr. 139/2004 paredzētā efektīvā kontrole attiecas uz visām koncentrācijām, kas radītu būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, tostarp uz koncentrācijām, kas izraisa nekoordinētu ietekmi. Šī efektīvā kontrole atbilst Regulas Nr. 139/2004 vispārīgajam mērķim, kas atspoguļots tās 5. apsvērumā, proti, novērst, ka reorganizācijas process rada ilgstošu kaitējumu konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā.

- 110 Lai garantētu efektīvu un netraucētu konkurenci iekšējā tirgū un nodrošinātu tādu politiku, kas tiek īstenota atbilstoši atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principam, ar Regulu Nr. 139/2004 ir paredzēts ieviest efektīvu kontroli attiecībā uz visām koncentrācijām, kas radītu būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei, tostarp tām, kuras izraisa nekoordinētu ietekmi oligopolos tirgos. Tādējādi papildus apstāklim, ka šīs regulas apsvērums katrā ziņā nevar ierobežot minētās regulas normu tvērumu, nevar uzskatīt, ka faktiskā kontrole attiecībā uz šādos tirgos veiktajām koncentrācijām, kas var radīt nekoordinētu ietekmi, būtu jāierobežo līdz situācijām, kuras kumulatīvi raksturo abi šīs regulas 25. apsvērumā minētie gadījumi.
- 111 Kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 74.–76. punktā, ar saikli “kā arī” nepietiek, lai atspēkotu šo interpretāciju. Ja Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktu šīs regulas 25. apsvēruma gaismā interpretētu tādējādi, ka šie abi gadījumi ir kumulatīvi nosacījumi, lai konstatētu būtisku šķērslis efektīvai konkurencei, kurš izriet no koncentrācijas, kas izraisa nekoordinētu ietekmi oligopolā tirgū, šāda veida koncentrāciju kontroles efektivitāte tiktu samazināta, to attiecinot tikai uz tiem gadījumiem, kad Komisija var pierādīt, ka attiecīgā koncentrācija varētu vienlaikus likvidēt ievērojamu konkurences spiedienu starp šī darījuma dalībniekiem un mazināt konkurences spiedienu uz pārējiem konkurentiem, kuri darbojas attiecīgajā tirgū.
- 112 Tādējādi šāda interpretācija nozīmētu, ka tikai ar ievērojama konkurences spiediena, ko koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšanu un vienpusējo cenu paaugstināšanu, kura varētu no tās izrietēt, vien nekad nepietiktu, lai pierādītu būtisku šķērslis efektīvai konkurencei.
- 113 Šāda šaura Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta interpretācija nebūtu saderīga ar šī sprieduma 109. punktā atgādināto šīs regulas mērķi ieviest efektīvu kontroli attiecībā uz visām koncentrācijām, kas radītu būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, tostarp tām, kuras izraisa nekoordinētu ietekmi.
- 114 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 96. punktā nosprieždama, ka Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts šīs regulas 25. apsvēruma gaismā ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja pēc koncentrācijas oligopolā tirgū netiek radīts vai nostiprināts dominējošs stāvoklis, būtisks šķērslis efektīvai konkurencei var tikt konstatēts tikai tad, ja Komisija pierāda, ka ir izpildīti divi kumulatīvi nosacījumi, proti, pirmkārt, ievērojama konkurences spiediena, ko koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšana un, otrkārt, konkurences spiediena uz citiem konkurentiem samazināšana.
- 115 Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata otrā daļa ir jāapstiprina.
- 116 No tā izriet, ka otrais pamats, kas balstīts uz Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta kļūdainu interpretāciju, ir pamatots.

Par trešo pamatu

- 117 Trešajam pamatam ir četras daļas, no kurām pirmā attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa esot pārsniegusi tai noteiktās pārbaudes tiesā robežas, interpretējot jēdzienus “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti”, otrā – gan uz strīdīgā lēmuma, gan Komisijas iebildumu raksta sagrozīšanu, kā arī uz jēdziena “svarīgs konkurences spēks” kļūdainu interpretāciju, trešā – uz jēdziena “tuvi konkurenti” kļūdainu interpretāciju un strīdīgā lēmuma sagrozīšanu, un ceturrtā daļa, kas izvirzīta pakārtoti – uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi saistībā ar Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā iespējamo nesaderību ar Regulu Nr. 139/2004.

Par pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 118 Trešā pamata pirmajā daļā Komisija būtībā uzsver, ka, pārsūdzētā sprieduma 174. un 242. punktā interpretējot jēdzienus “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti”, Vispārējā tiesa ir atkāpusies no šo ekonomikas jēdzienu definīcijām, kas ietvertas Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā, kā arī no tajās noteiktā ekonomiskā ietvara. Tāpēc tā neesot ievērojusi Komisijas novērtējuma brīvību ekonomikas jomā un Komisijas vērtējumu esot aizstājusi ar savu ekonomisko vērtējumu. Šādi rīkodamās, šī tiesa esot pārsniegusi pārbaudes tiesā robežas attiecībā uz Komisijas lēmumiem, ar kuriem koncentrāciju atzīst par saderīgu vai nesaderīgu ar iekšējo tirgu.
- 119 Konkrēti Komisija norāda, ka Vispārējai tiesai nav ne kompetences, ne ekspertzināšanu, lai atkāptos no Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā ietvertajiem ekonomiskajiem jēdzieniem un izmantotu ekonomisku pieeju, kas atšķiras no tajās aprakstītās. Šīs iestādes ieskatā Vispārējās tiesas kompetencē ir tikai pārbaudīt minēto pamatnostādņu tiesiskumu.
- 120 *CK Telecoms* iebilst, ka Vispārējā tiesa, interpretējot un piemērojot jēdzienus “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti”, nav pārsniegusi pārbaudes tiesā robežas. Gluži pretēji – pārsūdzētajā spriedumā tā esot izvērtējusi pierādījumus, piemērojot no iedibinātās judikatūras izrietošo kritēriju, saskaņā ar kuru Komisijas novērtējuma brīvība ekonomikas jomā neskar Savienības tiesas kompetenci pārbaudīt tās veikto ekonomisko datu interpretāciju.

– Tiesas vērtējums

- 121 Saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 28. apsvērumu, lai padarītu skaidrāku un izskaidrotu koncentrāciju novērtējumu, kuru saskaņā ar šo regulu veic Komisija, ir lietderīgi, ka Komisija publicē vadlīnijas, kas nodrošina pareizu ekonomisko ietvaru koncentrāciju novērtēšanai ar mērķi noteikt, vai tās var uzskatīt par saderīgām ar iekšējo tirgu.
- 122 Tātad Komisija ir pieņēmusi Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā, kurās ir noteikta metodoloģija, ko Komisija ir paredzējusi izmantošanai savos novērtējumos par iespējamu būtisku šķēršļu efektīvai konkurencei Regulas Nr. 139/2004 izpratnē pastāvēšanu.
- 123 Tomēr, lai gan Komisija bez pamatojuma nevar no šādām pamatnostādnēm atkāpties, jo pretējā gadījumā tā varētu tikt sodīta par vispārējo tiesību principu pārkāpumu, tās nevar kvalificēt kā tiesību normas, kas iestādei katrā ziņā būtu jāievēro, un tās nav juridiskais pamats lēmumiem, ko Komisija pieņēmusi attiecīgajā jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209., 211. un 213. punkts). Lai gan tas ir tā, to interpretācija ir Savienības tiesas kompetencē it īpaši tad, ja Komisija savos lēmumos, ar kuriem atļauj vai aizliedz koncentrāciju, uz minētajām pamatnostādnēm ir balstījusies, lai noteiktu, vai attiecīgā koncentrācija radītu vai neradītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.

- 124 Ir taisnība, kā atgādināts šī sprieduma 84. punktā, ka Komisijai ir novērtējuma brīvība ekonomikas jomā attiecībā uz Regulas Nr. 139/2004 materiālo tiesību normu, it īpaši tās 2. panta, piemērošanu, pamatojot to, ka Savienības tiesas pārbaude attiecībā uz Komisijas lēmumu koncentrācijas darījumu jomā ietver tikai faktu saturiskās pareizības un acīmredzamas kļūdas vērtējumā neesamības pārbaudi.
- 125 Tomēr tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas pārbaudīt Komisijas veiktu ekonomisko datu interpretāciju. Savienības tiesai, kurai, kā atgādināts ģenerālvokātes secinājumā 73. un 85. punktā, Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā pašas par sevi nav saistošas, ir jāpārbauda ne tikai izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskaņotība, bet arī tas, vai šie pierādījumi ir viss nozīmīgo datu kopums, kas jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ir tādi, kuri ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 126 Minētā Komisijas novērtējuma brīvība arī nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas pārbaudīt, kā Komisija ir interpretējusi Savienības tiesību jēdzienus, kuriem to īstenošanas brīdī ir jāveic ekonomiskā analīze.
- 127 Šajā ziņā jāatgādina, ka konkurences tiesību jomā Savienības tiesa jau vairākkārt ir interpretējusi jēdzienus, kuriem to īstenošanas brīdī ir jāveic ekonomiskā analīze, tādus kā jēdziens “dominējošs stāvoklis” (spriedums, 1978. gada 14. februāris, *United Brands un United Brands Continentaal* /Komisija, 27/76, EU:C:1978:22, 65. un 66. punkts), jēdziens “konkrētais tirgus” (spriedumi, 1983. gada 9. novembris, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin*/Komisija, 322/81, EU:C:1983:313, 37. punkts, un 1994. gada 6. oktobris, *Tetra Pak*/Komisija, T-83/91, EU:T:1994:246, 63. punkts) un jēdziens “konkurentu maržu saspiešana” (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Slovak Telekom*/Komisija, C-165/19 P, EU:C:2021:239, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 128 Jēdzieni “svarīgs konkurētspējīgs [konkurences] spēks” un “tuvi konkurenti”, uz kuriem ir atsauces Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā, pieder pie faktoriem, kas var ietekmēt iespējamību, ka koncentrācijas darījums radīs būtisku nekoordinētu ietekmi, un tātad arī konstatējumu, ka pastāv “būtisks šķērslis efektīvai konkurencei” Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta izpratnē.
- 129 No tā izriet, ka, lai gan jēdzieniem “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti” to īstenošanas brīdī ir jāveic ekonomiskā analīze, to interpretācija ir Savienības tiesas kompetencē, kad tā pārbauda lēmumus, ko Komisija pieņēmusi koncentrāciju kontroles jomā.
- 130 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka šajā lietā Vispārējā tiesa, interpretējot jēdzienus “svarīgs konkurences spēks” un “tuvi konkurenti”, nav pārsniegusi pārbaudes tiesā robežas.
- 131 No tā izriet, ka Komisijas izvirzītā trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 132 Trešā pamata otrajā daļā Komisija izvirza trīs iebildumus, no kuriem pirmais attiecas uz strīdīgā lēmuma sagrozīšanu, otrais – uz tās iebildumu raksta sagrozīšanu un trešais – uz jēdziena “svarīgs konkurences spēks” kļūdainu interpretāciju.
- 133 Ar pirmo iebildumu Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka pārsūdzētā sprieduma 171. punktā tā ir kļūdaini konstatējusi, ka no strīdīgā lēmuma izriet, ka ar to, ka koncentrācijas dalībnieks ir kvalificēts kā “svarīgs konkurences spēks” oligopolā tirgū, pietiek, lai uzskatītu, ka koncentrācija radīs būtisku šķērsli efektīvai konkurencei. Šis Vispārējās tiesas konstatējums esot pretrunā minētā sprieduma 155. punktam, saskaņā ar kuru no strīdīgā lēmuma formulējuma, konkrēti, no tā 777. apsvēruma, izrietot – fakts, ka “*Three* ir svarīgs konkurences spēks mazumtirdzniecības tirgū [...] Pamatnostādņu 37. punkta izpratnē vai katrā ziņā ir īstenojis ievērojamu konkurences spiedienu šajā tirgū”, ir tikai viens no faktoriem, ko Komisija izmantojusi, lai secinātu, ka koncentrācija radīs būtisku nekoordinētu ietekmi.
- 134 Ar otro iebildumu Komisija uzsver, ka minētā sprieduma 170. punktā Vispārējā tiesa ir sagrozījusi tās iebildumu raksta 39. punktu, un tas šo tiesu ir pamudinājis radīt pašai savu jēdziena “svarīgs konkurences spēks” definīciju, kas atšķiras no tās, kas noteikta Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 37. punktā. No minētā iebildumu raksta 39. punkta, kā arī no Komisijas atbildes raksta uz repliku 13. punkta izrietot, ka Komisija tajos tikai esot sniegusi piemēru, neapgalvojot, ka “svarīgam konkurences spēkam” noteikti ir jāīsteno īpaši agresīva konkurence un jāpiespiež savus konkurentus sekot šai rīcībai.
- 135 Lai gan tas ir tā, no pārsūdzētā sprieduma 170. un 216. punkta izrietot, ka Vispārējā tiesa ir pārņēmusi šo piemēru un pārveidojusi to par “svarīga konkurences spēka” jēdziena definīciju.
- 136 Ar trešo un pēdējo iebildumu Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka pārsūdzētā sprieduma 170. un 216. punktā, lai uzņēmumu kvalificētu par “svarīgu konkurences spēku”, tā Komisijai ir kļūdaini noteikusi pārmērīgas prasības, saskaņā ar kurām attiecīgajam uzņēmumam ietekmes uz konkurenci ziņā ir jāatšķiras no saviem konkurentiem un konkrēti jāīsteno īpaši agresīva konkurence cenu jomā un jāpiespiež citi tirgus dalībnieki pieskaņoties tā cenām.
- 137 Attiecībā uz Komisijas pirmo iebildumu *CK Telecoms* atbild, ka savā agrākajā praksē un it īpaši pārsūdzētā sprieduma 164. punktā minētajās lietās Komisija vienu vai divus izvērtētās koncentrācijas dalībniekus ir kvalificējusi kā “svarīgu[s] konkurences spēku[s]” un ar šo konstatējumu ir pieticis, lai uzskatītu, ka attiecīgā koncentrācija varētu radīt būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.
- 138 Attiecībā uz Komisijas otro iebildumu *CK Telecoms* uzsver – nav tā, ka Komisijas iebildumu raksta 39. punktā būtu vienīgi sniegts “svarīga konkurences spēka” piemērs.
- 139 Par trešo un pēdējo Komisijas iebildumu *CK Telecoms* uzsver, ka Vispārējā tiesa nav atkāpusies no Pamatnostādņem horizontālo apvienošanas jomā un ir pamatoti konstatējusi, ka “svarīgam konkurences spēkam” ietekmes uz konkurenci ziņā ir jāatšķiras no saviem konkurentiem.

140 Prasība, lai “svarīgs konkurences spēks” ietekmes uz konkurenci ziņā atšķirtos no saviem konkurentiem, esot nepieciešamais minimums, lai uzskatītu, ka šis jēdziens varētu attiekties uz šo uzņēmumu oligopolā tirgū. Ja tas tā nebūtu, ikvienu konkurentu, kas darbojas oligopolā tirgū, varētu kvalificēt kā “svarīgu konkurences spēku” un Komisija varētu iebilst pret gandrīz visām horizontālajām koncentrācijām.

141 Tādējādi, lai kādu uzņēmumu kvalificētu kā “svarīgu konkurences spēku” oligopolā tirgū, ir jāpierāda, ka tas rada sevišķi ievērojamu spiedienu uz citiem konkurentiem.

– *Tiesas vērtējums*

142 Attiecībā uz pirmo iebildumu par strīdīgā lēmuma sagrozišanu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru sagrozišanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem, bez vajadzības no jauna novērtēt faktus un pierādījumus (spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, *Orange Polska/Komisija*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, 75. punkts).

143 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 171. punktā ir konstatējusi: “no [strīdīgā] lēmuma izriet, ka, runājot par “svarīga konkurences spēka” likvidēšanu, Komisija uzskata – lai pierādītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, pietiek tikai ar konkurences spiediena kā tāda samazināšanos, it īpaši izzūdot tādām uzņēmumam, kuram ir nozīmīgāka loma, nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļām”.

144 Vispārējā tiesa šo konstatējumu ir pamatojusi ar visu to strīdīgā lēmuma apsvērumu interpretāciju, kuri ir veltīti it īpaši jēdziena “svarīgs konkurences spēks” rakstura atspoguļojumam.

145 Taču pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir konstatējusi minētajā 171. punktā, no strīdīgā lēmuma neizriet, ka Komisija būtu uzskatījusi – ar “svarīga konkurences spēka” likvidēšanu šajā lietā pašu par sevi pietiek, lai pierādītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.

146 Gluži pretēji, no strīdīgā lēmuma sadaļās “Ietekmes uz konkurenci novērtējums” un “Pamatkritērijs” ietvertajiem galvenajiem elementiem, un konkrētāk – no 313. un 321. apsvēruma, izriet, ka Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā ir izklāstīti vairāki faktori, kuriem ir nozīme, nosakot, vai koncentrācija var radīt nekoordinētu ietekmi.

147 Ir taisnība, ka šajos divos apsvērumos Komisija citastarp ir precizējusi – lai šāda ietekme būtu iespējama, nav obligāti jābūt izpildītiem visiem šiem faktoriem. Tomēr, kā norādīts ģenerāladvokātes secinājumā 97. punktā, Komisija no tā nav secinājusi, ka pietiek tikai ar vienu no šiem faktoriem esamību, lai konstatētu, ka pārbaudītā koncentrācija varētu radīt būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.

148 Strīdīgā lēmuma 263. zemspītras piezīmē, kas attiecas uz 313. apsvērumu, Komisija ir tieši atsaukusies uz Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 26. punktu, saskaņā ar kuru apstākļi, ka vienu no koncentrācijas dalībniekiem var kvalificēt kā “svarīgu konkurences spēku”, ir viens no šajās pamatnostādnēs minētajiem faktoriem, kuru var ņemt vērā, lai noteiktu, vai šī koncentrācija var radīt būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.

- 149 Papildus tam, kā norāda Komisija, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 155. punktā pati vērš uzmanību uz to, ka no strīdīgā lēmuma izriet – *Three* kvalifikācija par “svarīgu konkurences spēku” ir viens no faktoriem, ko Komisija ir izmantojusi, lai secinātu, ka koncentrācija radīs nekoordinētu ietekmi.
- 150 No tā ir secināms, ka pārsūdzētā sprieduma 171. punktā Vispārējā tiesa šo lēmumu ir sagrozījusi.
- 151 Tātad trešā pamata otrās daļas pirmais iebildums ir jāapstiprina.
- 152 Attiecībā uz otro iebildumu, kas saistīts ar to, ka pārsūdzētā sprieduma 170. punktā Vispārējā tiesa esot sagrozījusi Komisijas iebildumu raksta 39. punktu un tas šo tiesu esot pamudinājis “svarīga konkurences spēka” piemēru pārvērst šī jēdziena definīcijā, pietiek vien ar konstatējumu, ka, pat pieņemot, ka Vispārējā tiesa minētajā 170. punktā ir sagrozījusi Komisijas iebildumu rakstu, šāda sagrozīšana nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, it īpaši tāpēc, ka Komisijas rakstveida apsvērumus, kas iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā un kas attiecas uz jēdzienu “svarīgs konkurences spēks”, nevar uzskatīt par izšķirošiem šī jēdziena satura noteikšanā.
- 153 No tā izriet, ka trešā pamata otrās daļas otrais iebildums ir jānoraida kā neefektīvs.
- 154 Attiecībā uz trešo un pēdējo iebildumu par to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo esot noteikusi pārmērīgas prasības uzņēmuma kvalificēšanai par “svarīgu konkurences spēku”, ir jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 170. un 216. punktā šī tiesa ir izmantojusi jēdziena “svarīgs konkurences spēks” definīciju, saskaņā ar kuru attiecīgajam uzņēmumam tā cenu politikas ietekmes uz konkurences dinamiku attiecīgajā tirgū ziņā ir jāatšķiras no saviem konkurentiem un konkrēti jāīsteno īpaši agresīva konkurence cenu jomā un jāpiespiež citi tirgus dalībnieki pieskaņoties tā cenām.
- 155 Minētā sprieduma 173. un 175. punktā Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka ar Komisijas strīdīgajā lēmumā izmantoto pieeju praktiski tiktu sajaukts Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktā minētais jēdziens “būtisks šķērslis efektīvai konkurencei”, šīs regulas 25. apsvērumā ietvertais jēdziens “ievērojama konkurences spiediena likvidēšana”, kā arī jēdziens “svarīga konkurences spēka” likvidēšana. Šāda neskaidrība izraisītu šī 2. panta 3. punkta plašu interpretāciju, saskaņā ar kuru jebkāda “svarīga konkurences spēka” likvidēšana būtu līdzvērtīga ievērojama konkurences spiediena likvidēšanai, bet tas savukārt pamatotu secinājumu par būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu.
- 156 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 174. punktā Vispārējā tiesa būtībā ir paudusi uzskatu, ka, nepieprasot, lai uzņēmums, lai tas varētu tikt kvalificēts kā “svarīgs konkurences spēks”, ietekmes uz konkurenci ziņā atšķirtos no saviem konkurentiem, šis jēdziens varētu attiekties uz jebkuru uzņēmumu oligopolā tirgū, kas īsteno konkurences spiedienu.
- 157 Šajā kontekstā Vispārējā tiesa minētā sprieduma 216. punktā ir konstatējusi, ka Komisija nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka minētais jēdziens attiektos uz *Three*.
- 158 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, kā izriet no Regulas Nr. 139/2004 6., 24. un 25. apsvēruma, ka tās mērķis ir ieviest efektīvu kontroli attiecībā uz visām koncentrācijām, kas radītu būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, tostarp tām, kuras izraisa nekoordinētu ietekmi.

- 159 Otrkārt, kā apstiprināts Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 24. punktā, vistiešākā koncentrācijas darījuma ietekme būs koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences likvidēšana.
- 160 Treškārt, saskaņā ar Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 26., 37. un 38. punkta interpretāciju kopsakarā “svarīga konkurences spēka” likvidēšana principā ir viens no faktoriem, kas var ietekmēt iespējamību, ka koncentrācija radīs būtisku nekoordinētu ietekmi, un kas tādējādi ļauj novērtēt it īpaši, vai šī koncentrācija izraisīs ievērojama konkurences spiediena, kuru koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšanu.
- 161 Šajā kontekstā ir jāuzskata, ka prasības, kuras ir izvirzītas, lai uzņēmumu kvalificētu par “svarīgu konkurences spēku”, un kurām ir tieša ietekme uz šīs kvalifikācijas izmantošanu par nozīmīgu faktoru, lai secinātu, ka, iespējams, pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, nevar būt tādas, kas izslēdz iespēju Komisijai atzīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu koncentrācijas, kas varētu radīt būtisku nekoordinētu ietekmi un līdz ar to būtiski kaitēt efektīvai konkurencei. Pretējā gadījumā varētu tikt apšaubīta Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pilnīga efektivitāte un it sevišķi šo tiesību normu lietderīgā iedarbība.
- 162 Šajā ziņā tas, ka koncentrācijas dalībnieks oligopolā tirgū neatšķiras no saviem konkurentiem ar “īpaši agresīvu” rīcību cenu jomā, nenozīmē, ka koncentrācija, kuras dalībnieks ir šāds uzņēmums, nevarētu būtiski un nelabvēlīgi izmainīt konkurences dinamiku. Nav strīda par to, ka koncentrāciju kontroles mērķis tieši ir izvērtēt, kā koncentrācija varētu izmainīt konkurences stāvokli noteicošos faktoros noteiktā tirgū, lai pārbaudītu, vai tā radītu būtisku šķērslis efektīvai konkurencei, un šajā ziņā nav izšķirošas nozīmes tam, vai uzņēmums, kas ietilpst minētajā koncentrācijā, ir “īpaši agresīvs” uzņēmums šajā tirgū.
- 163 Turklāt, kā būtībā apstiprināts Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 38. punktā, nevar tikt izslēgts, ka noteiktā oligopolā tirgū vairāki uzņēmumi var tikt kvalificēti kā “svarīgs konkurences spēks”.
- 164 Papildus tam ir jāatgādina, ka Komisijas agrākā lēmumu pieņemšanas prakse nav izmantojama kā koncentrāciju kontroles jomā piemērojama tiesiskais ietvars un tai ir tikai indikatīvs raksturs (pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 24. septembris, *Erste Group Bank u.c./Komisija*, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P un C-137/07 P, EU:C:2009:576, 233. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tādējādi tas, ka Komisija agrākos lēmumos par “svarīgu konkurences spēku” ir kvalificējusi noteiktus uzņēmumus, kas bijuši unikāli ar savu “agresivitāti” attiecīgajā tirgū un palielinājuši savu klātbūtni šajā tirgū ātrāk nekā jebkurš cits konkurents, nenozīmē, ka tikai šie gadījumi vien var pamatot šādu kvalifikāciju.
- 165 Visbeidzot, cena bieži vien nav vienīgais svarīgais parametrs, lai novērtētu konkurences dinamiku, it īpaši diferencēto produktu tirgos, kuros kvalitātei un inovācijai varētu būt galvenā nozīme attiecīgo produktu pozicionēšanā. Tātad, lai uzņēmumu kvalificētu kā “svarīgu konkurences spēku”, noteikti būtu nepilnīga tāda pieeja, kas fokusēta tikai uz cenām.
- 166 Tāpēc jēdzienu “svarīgs konkurences spēks” nevar piemērot tikai un vienīgi uzņēmumiem, kas īsteno īpaši agresīvu konkurenci cenu jomā un kas to konkurentiem tirgū liek pieskaņoties to cenām, vai arī uzņēmumiem, kuru cenu politika var būtiski mainīt konkurences dinamiku attiecīgajā tirgū.

- 167 Šādos apstākļos jāuzskata – lai uzņēmumu kvalificētu par “svarīgu konkurences spēku”, pietiek ar to, kā ir izklāstīts Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 37. punktā, ka tam ir lielāka ietekme uz konkurences procesu, nekā par to liecina tā tirgus daļas vai līdzīgi rādītāji.
- 168 Tādējādi šajā lietā, pārsūdzētā sprieduma 170. un 216. punktā pauzdamā uzskatu – lai *Three* kvalificētu kā “svarīgu konkurences spēku”, Komisijai ir jāpierāda, ka šis uzņēmums īsteno īpaši agresīvu konkurenci cenu jomā un piespiež citus tirgus dalībniekus pieskaņoties tā cenām vai ka tā īstenošana cenu politika var būtiski izmainīt konkurences dinamiku tirgū, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 169 Ievērojot šī sprieduma 151. un 168. punktā veiktos konstatējumus, trešā pamata otrā daļa ir jāapstiprina.

Par trešo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 170 Trešā pamata trešajā daļā Komisija min divus iebildumus.
- 171 Ar pirmo iebildumu Komisija uzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 242. punktā nosakot tai pienākumu pierādīt, ka koncentrācijas dalībnieki ir nevis “tuvi konkurenti”, bet gan “īpaši tuvi konkurenti”, Vispārējā tiesa ir izvirzījusi pārmērīgu prasību attiecībā uz minēto dalībnieku savstarpējās konkurences attiecību ciešumu.
- 172 Komisijas ieskatā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 247. punktā ir kļūdaini pieņēmusi, ka tādā oligopolā tirgū kā mobilo telesakaru tirgus Apvienotajā Karalistē, kurā ir četri mobilā tīkla operatori, visi šie operatori pēc definīcijas ir vairāk vai mazāk tuvi konkurenti.
- 173 Šajā ziņā Komisija uzsver – katram tirgum ir sev pašam raksturīga dinamika. Piemēram, oligopolā tirgū, ko raksturo diferencētu produktu piedāvājums, esot iespējams, ka divu šī tirgus uzņēmumu piedāvājumiem produktiem ir salīdzinoši zema aizstājamības pakāpe vai arī tie tiek novirzīti gandrīz tikai uz dažādiem tirgus segmentiem. Tātad šos divus uzņēmumus nevarētu uzskatīt par tuviem konkurentiem. Tāpēc to abu koncentrācijas gadījumā Komisija nevarot balstīties uz konkurences ciešumu kā nozīmīgu faktoru, lai secinātu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. Savukārt, kā norāda Komisija, ja šie divi uzņēmumi cieši konkurē tajos pašos oligopolā tirgus segmentos, tādējādi parādot, ka “[to] sacensība ir bijusi svarīgs konkurences avots tirgū” Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 28. punkta izpratnē, Komisijai nevar būt pienākums pierādīt, ka koncentrācijas dalībnieki ir “tuvākie konkurenti” vai “īpaši tuvi konkurenti”.
- 174 Ar otro iebildumu Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir sagrozījusi strīdīgo lēmumu, konkrēti pārsūdzētā sprieduma 249. punktā pauzdamā uzskatu, ka Komisija ir balstījies uz pieņēmumu, ka *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešums bija pietiekams, lai uzskatītu, ka iecerētā koncentrācija radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 227. punktā, *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešums esot tikai viens no faktoriem, kas strīdīgajā lēmumā ir izmantots, lai secinātu, ka iecerētā koncentrācija radītu nekoordinētu ietekmi.

- 175 *CK Telecoms* iebilst, ka Komisijas pirmais iebildums izriet no pārsūdzētā sprieduma izolētas un kļūdainas interpretācijas. Vispārējā tiesa esot pienācīgi ņēmusi vērā Pamatnostādnes horizontālo apvienošanas jomā un to, ka *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešums ir svarīgs faktors šajā lietā.
- 176 Tomēr šajās pamatnostādnēs neesot precīzi noteikta ciešuma pakāpe, kas nepieciešama, lai attiecīgos uzņēmumus kvalificētu par “tuviem konkurentiem”.
- 177 Turklāt Komisija strīdīgajā lēmumā neesot piemērojusi minētajās pamatnostādnēs noteiktos kritērijus, lai izvērtētu *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešumu.
- 178 *CK Telecoms* ieskatā “īpašā” ciešuma prasība atbilst vispārējam būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei aizlieguma kritērijam. Tikai īpaša konkurences ciešuma pakāpe varot būt pierādījums šādam šķērslim.
- 179 Par otro iebildumu *CK Telecoms* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 249. punktā nav sagrozījusi strīdīgo lēmumu.

– *Tiesas vērtējums*

- 180 Attiecībā uz pirmo iebildumu par to, ka Vispārējā tiesa konkrēti pārsūdzētā sprieduma 242. punktā ir kļūdaini pieprasījusi Komisijai pierādīt, ka koncentrācijas dalībnieki šajā lietā ir “īpaši tuvi konkurenti”, ir jānorāda, ka Vispārējās tiesas vērtējums par koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences ciešuma pakāpi pieder pie izvērtējuma par Komisijas strīdīgajā lēmumā izvirzīto pirmo kaitējuma teoriju attiecībā uz nekoordinēto ietekmi mazumtirdzniecības tirgū.
- 181 Pārsūdzētā sprieduma 128. punktā Vispārējā tiesa ir vērsusi uzmanību uz to, ka šajā teorijā Komisija ir balstījies uz *Three* un *O2* īstenoto ievērojamo konkurences spiedienu, abu šo uzņēmumu savstarpējās konkurences ciešumu, to tirgus daļām un iecerētās koncentrācijas subjekta motivāciju paaugstināt cenas, kā arī uz tā konkurentu konkurētspēju, lai strīdīgā lēmuma 1226. apsvērumā secinātu, ka iecerētā koncentrācija “var radīt pret konkurenci vērstu nekoordinētu ietekmi mazumtirdzniecības tirgū”.
- 182 Šajā kontekstā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 234. punktā ir konstatējusi, ka jēdziens “tuvs konkurents” nav ietverts Regulā Nr. 139/2004, bet gan tikai Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā.
- 183 Otrkārt, šī sprieduma 235. un 241. punktā būtībā ir pausts uzskats – lai būtu piemērojams Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts, to interpretējot šīs regulas 25. apsvēruma gaismā, ir nepieciešama ievērojama konkurences spiediena, kuru koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšana, kas ir vistiešākā koncentrācijas vienpusējā ietekme oligopolā tirgū.
- 184 Treškārt, minētā sprieduma 242., 247. un 249. punktā Vispārējā tiesa būtībā ir paudusi uzskatu, ka Komisijai attiecībā uz oligopolu tirgu, kurā visi tirgus dalībnieki pēc definīcijas ir vairāk vai mazāk tuvi, bija jāpierāda nevis, ka šie dalībnieki ir tuvi konkurenti, bet gan “īpaši tuvi” konkurenti.
- 185 Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 249. un 250. punktā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi *CK Telecoms* argumentāciju saistībā ar analīzes par *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešumu vājo pierādījuma spēku. Vispārējā tiesa šo nostāju pamatoja ar to, ka *Three* un *O2* ir tikai salīdzinoši tuvi konkurenti daļā segmentu koncentrētā tirgū, kurā ir četri mobilā tīkla operatori.

- Šīs tiesas ieskatā ar šo apstākli vien nevar pietikt, lai šajā lietā pierādītu ievērojama konkurences spiediena, ko iecerētās koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, likvidēšanu, un lai konstatētu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, ja vien principā netiek aizliegta ikviena koncentrācija, kas rodas, kad notiek pāreja no četriem operatoriem uz trim.
- 186 Šajā ziņā, kā atgādināts šī sprieduma 159. punktā, vistiešākā koncentrācijas darījuma ietekme oligopolā tirgū būs koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences likvidēšana.
- 187 Kā apstiprināts Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 26. un 28.–30. punktā, lai gan koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences ciešums ir būtisks rādītājs, lai novērtētu, vai varētu tikt likvidēts šo dalībnieku savstarpēji īstenotais ievērojams konkurences spiediens, šis ciešums ir tikai viens no faktoriem, kas ļauj novērtēt iespējamību, ka koncentrācijas darījums radītu būtisku nekoordinētu ietekmi.
- 188 Šajā ziņā Komisija Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 28. punktā ir pareizi norādījusi, ka konkrētajā tirgū produktus var diferencēt tādējādi, ka daži produkti ir tuvāki aizstājēji nekā citi un ka jo augstāka ir aizstājamības pakāpe starp koncentrācijas dalībnieku produktiem, jo lielāka ir iespējamība, ka pēc koncentrācijas tie būtiski paaugstinās cenas. Tātad, kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumā 121. punktā, augstāka savstarpējās konkurences ciešuma pakāpe starp koncentrācijas darījuma dalībniekiem var būt norāde uz to, ka ir drīzāk iespējams nekā neiespējams, ka tā radīs būtisku šķērsli efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, savukārt zemāka konkurences ciešuma pakāpe starp šīm pusēm var būt norāde par pretējo.
- 189 Šajā kontekstā koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences ciešuma novērtēšanas nolūkā prasīt, lai tie būtu “īpaši tuvi” konkurenti, nozīmētu, ka starp minēto dalībnieku produktiem jāpastāv ļoti augstam aizstājamības līmenim diferencētu produktu tirgū. Taču šāds aizstājamības līmenis ne vienmēr ir nepieciešams. Pat tad, ja koncentrācijas dalībnieku produktu savstarpējā aizstājamība nav sevišķi augsta, starp šo dalībnieku precēm un to uzņēmumu precēm, kuri nav koncentrācijas dalībnieki, var pastāvēt arī zemāks aizstājamības līmenis, un tas var būt pamudinājums koncentrācijas dalībniekiem paaugstināt savu produktu cenas.
- 190 Turklāt, kā būtībā ir izklāstīts Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 28. punktā, augstas peļņas normas pirms koncentrācijas arī var palielināt būtiska cenu paaugstinājuma iespējamību. Šīs peļņas normas var būt arī norāde uz to, ka attiecīgās koncentrācijas dalībnieki nav ne tuvākie konkurenti, ne īpaši tuvi konkurenti.
- 191 Tātad nevar secināt, ka tikai koncentrācija starp īpaši tuviem konkurentiem varētu radīt būtisku šķērsli konkurencei attiecīgajā tirgū.
- 192 Līdz ar to, konkrēti pārsūdzētā sprieduma 242. un 247. punktā nosakot Komisijai pienākumu pierādīt, ka koncentrācijas dalībnieki ir nevis tuvi konkurenti, bet gan “īpaši tuvi” konkurenti, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 193 No tā izriet, ka trešā pamata trešās daļas pirmais iebildums ir jāapstiprina.
- 194 Attiecībā uz otro iebildumu Komisija ar to Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir sagrozījusi strīdīgo lēmumu, konkrēti pārsūdzētā sprieduma 249. punktā pauzdamā uzskatu – Komisija šajā lēmumā ir balstījusies uz pieņēmumu, ka *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešums aplūkotajā oligopolajā tirgū pats par sevi ir pietiekams faktors, lai uzskatītu, ka koncentrācija radītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.

- 195 Šajā ziņā jānorāda, ka minētajā 249. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka, “lai gan, protams, var konstatēt, ka *Three* un *O2* ir salīdzinoši tuvi konkurenti daļā segmentu koncentrētā tirgū, kurā ir četri mobilā tīkla operatori, ar šo apstākli vien nepietiek, lai šajā lietā pierādītu, ka ir likvidēts ievērojams konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieki izdara viens uz otru, un ar to nepietiek, lai konstatētu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, ja vien principā netiek aizliegta ikviena koncentrācija, kuras rezultātā notiek pāreja no četriem operatoriem uz trim”.
- 196 Kā apgalvo Komisija, strīdīgajā lēmumā nav neviena elementa, kas apstiprinātu, ka *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešums pats par sevi būtu pietiekams faktors, lai uzskatītu, ka iecerētā koncentrācija varētu radīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Gluži pretēji, kā atgādināts šī sprieduma 146. punktā, Komisija strīdīgā lēmuma 313. un 321. apsvērumā ir norādījusi, ka Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā ir izklāstīti vairāki faktori, kuriem ir nozīme, nosakot, vai koncentrācija var radīt nekoordinētu ietekmi, tostarp konkurences ciešuma faktors.
- 197 Tātad otrais iebildums un tāpēc trešā pamata trešā daļa kopumā ir jāapstiprina.
- 198 Tādējādi trešais pamats, balstoties uz tā otro un trešo daļu, ir jāapstiprina, un tā pakārtoti izvirzītā ceturta daļa nav jāizvērtē.

Par ceturto pamatu

- 199 Ceturtajam pamatam ir divas daļas. Pirmā daļa attiecas, pirmkārt, uz to, ka esot sagrozīti Komisijas argumenti attiecībā uz tās veikto iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīvo analīzi, un, otrkārt, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka šajā lietā cenu paaugstinājums nebūtu bijis būtisks. Otrā daļa attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa nepamatoti esot noteikusi Komisijai pienākumu savā analizē iekļaut tā sauktos “standarta” efektivitātes ieguvumus.

Par pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 200 Ceturta pamata pirmajā daļā Komisija min divus iebildumus.
- 201 Ar pirmo iebildumu Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir sagrozījusi Komisijas procesuālos rakstus, pārsūdzētā sprieduma 273. punktā pauzdamā uzskatu – nav strīda par to, ka cenu pieaugums, ko varētu izraisīt iecerētā koncentrācija, būtu [konfidenciāli]¹ %, kaut arī gan no iebildumu raksta 157. punkta, gan no atbildes raksta uz repliku 61. punkta izrietot, ka šī iestāde šo skaitli Vispārējā tiesā ir apstrīdējusi. No šiem punktiem skaidri izrietot, ka Komisija ir apstrīdējusi *CK Telecoms* norādītos skaitļus un Vispārējā tiesā ir apgalvojusi, ka šis cenu pieaugums būtu [konfidenciāli] %.
- 202 Ar otro iebildumu Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka pārsūdzētā sprieduma 273. punktā tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, liekot saprast, ka cenu pieaugums, kuru varētu izraisīt iecerētā koncentrācija, nav būtisks, jo tas bija zemāks par to, kas bija ticis sagaidīts dažos agrākos lēmumos, ar kuriem koncentrācijas bija atļautas, ja tiktu izpildīti attiecīgi nosacījumi.

¹ Konfidenciālie dati ir aizklāti.

- 203 Šajā ziņā Komisija uzsver, ka Vispārējai tiesai neesot bijis iecerēto koncentrāciju jāsalīdzina ar koncentrācijām, par kurām pieņemts, pirmām kārtām, Komisijas Lēmums C(2014) 3561 final (2014. gada 28. maijs), ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta M.6992 – *Hutchison 3G UK/Telefónica Ireland*), kurš kopsavilkuma veidā publicēts 2014. gada 13. augusta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2014, C 264, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “Īrijas lieta”), un, otrām kārtām, Komisijas Lēmums C(2014) 4443 (2014. gada 2. jūlijs), ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta M.7018 – *Telefónica Deutschland/E-Plus*), kurš kopsavilkuma veidā publicēts 2015. gada 13. marta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2015, C 86, 10. lpp.; turpmāk tekstā – “Vācijas lieta”). Salīdzinājums, ko esot veikusi Vispārējā tiesa, esot balstīts uz Komisijas lēmumu šajās abās lietās acīmredzami kļūdainu interpretāciju. Atšķirībā no šīs lietas koncentrācijas, uz kurām attiecas Īrijas lieta un Vācijas lieta, Komisija esot atļāvusi, jo to dalībnieki bija piedāvājuši aizsardzības līdzekļus, kas tika uzskatīti par pietiekamiem, lai novērstu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.
- 204 *CK Telecoms*, pirmkārt, iebilst, ka ceturtnā pamata pirmajā daļā Komisija kritizē faktiskos apstākļus un ka tāpēc minētā daļa ir nepieņemama.
- 205 Otrkārt, *CK Telecoms* apgalvo, ka ceturtnā pamata pirmā daļa ir neefektīva. Pārsūdzētā sprieduma 264.–281. punktā Vispārējā tiesa esot izdarījusi vērtējumu, kas to ir pamudinājis minētā sprieduma 282. punktā paust uzskatu, ka šajā lietā veiktajai kvantitatīvajai analīzei trūkst pierādījuma spēka, jo Komisija nav pierādījusi, ka pēc tam, kad tiktu likvidēts ievērojams konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieki ir īstenojuši viens uz otru, notiktu būtisks cenu pieaugums. *CK Telecoms* precizē, ka pārsūdzētā sprieduma 268. punktā Vispārējā tiesa esot noraidījusi Komisijas kvantitatīvās analīzes pierādījuma spēku, un Komisija to neapstrīdot.
- 206 Treškārt un visbeidzot, *CK Telecoms* uzsver, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu Komisijas veiktās kvantitatīvās analīzes vērtējumā. Šajā ziņā tā esot pamatojusi nepieciešamību noteikt sliekšni, kura pārsniegšanas gadījumā šīs analīzes rezultāts varētu norādīt, ka koncentrācija varētu izraisīt būtisku cenu paaugstinājumu.

– *Tiesas vērtējums*

- 207 Ar pirmo iebildumu Komisija kritizē nevis faktiskos apstākļus, bet gan savu pirmajā instancē iesniegto procesuālo rakstu satura sagrozišanu. Tātad šo iebildumu nevar noraidīt kā nepieņemamu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 29. novembris, *Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO*, C-340/17 P, EU:C:2018:965, 39. punkts).
- 208 Attiecībā uz otrā iebilduma pieņemamību pietiek vien ar konstatējumu, ka ar to Komisija izvirza tiesību jautājumu, jo tā Vispārējai tiesai pārmet, ka tā nepamatoti ir salīdzinājusi cenu pieaugumu, kuru var izraisīt iecerētā koncentrācija, ar cenu pieaugumu, kas identificēts Īrijas un Vācijas lietās, kurās Komisija aplūkotos koncentrācijas darījumus atļāva ar nosacījumu, ka tiks ievēroti noteikti nosacījumi. Tātad minētais iebildums ir pieņemams.
- 209 Attiecībā uz ceturtnā pamata pirmās daļas efektivitāti ir taisnība, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 268. punktā ir uzskatījusi, ka kvantitatīvā analīze nav izšķirošs pierādījums, lai pamatotu iespējamu būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu. Tomēr tā nav atzinusi, ka šai analīzei principā nav pierādījuma spēka. Šī tiesa ir konstatējusi, ka šī analīze nav pietiekama, lai pierādītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.

- 210 Taču, lai izdarītu pārsūdzētā sprieduma 282. punktā ietverto konstatējumu, saskaņā ar kuru Komisija nav pierādījusi, ka pēc iecerētās koncentrācijas cenas būtiski pieaugtu, Vispārējā tiesa, pirmkārt, minētā sprieduma 273. punktā ir konstatējusi, ka šajā lietā cenu pieaugums, ko varētu izraisīt šī koncentrācija, būtu [konfidenciāli] % un ka Komisija šo skaitli nav apstrīdējusi. Otrkārt, lai pārbaudītu, vai šo pieaugumu var kvalificēt kā būtisku, Vispārējā tiesa to ir salīdzinājusi ar sagaidīto cenu pieaugumu Īrijas un Vācijas lietās, kas bija attiecīgi 6,6 % un 9,5 %. Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka šajās lietās Komisija attiecīgās koncentrācijas atļāva ar nosacījumu, ka tiks ievēroti noteikti nosacījumi.
- 211 Tātad jāuzskata, ka Komisija var pamatoti Vispārējai tiesai pārvest, ka tā, pirmām kārtām, ir sagrozījusi Komisijas argumentāciju par precīzo cenu pieauguma apmēru, ko varētu izraisīt ierosinātā koncentrācija, un, otrām kārtām, ka tā ir kļūdaini salīdzinājusi šo gadījumu ar agrākiem Komisijas lēmumiem citās koncentrāciju lietās. Šos pārmetumus nevar noraidīt kā neefektīvus, jo, kā ir norādīts ģenerālvokātes secinājumā 141. punktā, katrs no šiem argumentiem varētu ietekmēt Vispārējās tiesas konstatējumu, kas ietverts pārsūdzētā sprieduma 282. punktā. Tātad ir jānoraida *CK Telecoms* argumentācija, ka ceturtnā pamata pirmā daļa ir neefektīva, un ir jāizvērtē šīs daļas pamatotība.
- 212 Šajā ziņā saistībā ar šīs daļas pirmo iebildumu, kurš attiecas uz to, ka pārsūdzētā sprieduma 273. punktā Vispārējā tiesa esot sagrozījusi Komisijas argumentus, kas ietverti tās iebildumu raksta 157. punktā un atbildes raksta uz repliku 61. punktā, ir jāatgādina – ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ir sagrozīti tā argumenti, tam saskaņā ar LESD 256. pantu, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktu ir precīzi jānorāda elementi, ko šī tiesa ir sagrozījusi, un jāuzrāda kļūdas analīzē, kuru dēļ, tā vērtējumā, Vispārējā tiesa šo sagrozīšanu ir veikusi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 1. jūlijs, *Knauf Gips/Komisija*, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 213 Šajā gadījumā no pārsūdzētā sprieduma 273. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka “šajā lietā paredzētais cenu pieaugums, pēc [*CK Telecoms*] domām, ko Komisija šajā jautājumā neapstrīd, būtu [konfidenciāli], lai gan paredzētais cenu pieaugums 6,6 % Īrijas lietā un 9,5 % Vācijas lietā neliedza Komisijai atļaut šos darījumus, ja vien tiek ievēroti noteikti nosacījumi”.
- 214 No Komisijas iebildumu raksta 157. punkta skaidri izriet, ka tā pirmajā instancē faktiski bija apstrīdējusi *CK Telecoms* ierosināto skaitli un bija norādījusi, ka šajā lietā cenu paaugstinājums, ko varēja izraisīt iecerētā koncentrācija, bija [konfidenciāli] %. Šo konstatējumu tāpat apstiprina šī procesuālā raksta 159. un 160. punkts, kā arī Komisijas atbildes uz repliku 61. punkts.
- 215 Tātad no lietas materiāliem izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 273. punktā ir sagrozījusi Komisijas pirmajā instancē iesniegtos procesuālos dokumentus.
- 216 Tādējādi apelācijas sūdzības ceturtnā pamata pirmās daļas pirmais iebildums ir jāapstiprina.
- 217 Attiecībā uz apelācijas sūdzības ceturtnā pamata pirmās daļas otro iebildumu saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini salīdzinājusi šo lietu ar Īrijas un Vācijas lietām un tāpēc pārsūdzētā sprieduma 273. punktā nepamatoti uzskatījusi, ka cenu pieaugums [konfidenciāli] % apmērā, kuru var izraisīt iecerētā koncentrācija, nebija būtisks, jo bija zemāks par to, kas tika sagaidīts Īrijas un Vācijas lietās, pirmkārt, ir jānorāda, ka šis Vispārējās tiesas vērtējums, kā izriet no šī sprieduma 215. punkta, ir balstīts uz to, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi Komisijas iebildumu rakstu attiecībā uz precīzu šī cenu pieauguma apmēru.

- 218 Otrkārt, kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 147. punktā, Īrijas un Vācijas lietas nebija salīdzināmas ar šo lietu būtiskā aspektā, jo atšķirībā no pēdējās minētās, pirmajās minētajās lietās aplūkoto koncentrāciju dalībnieki bija piedāvājuši saistības, kuras tika uzskatītas par pietiekamām, lai novērstu Komisijas bažas par konkurenci.
- 219 Katrā ziņā, kā ir norādīts šī sprieduma 164. punktā, Komisijas agrākā lēmumu pieņemšanas prakse nav izmantojama kā koncentrāciju kontroles jomā piemērojams tiesiskais ietvars un tai ir tikai indikatīvs raksturs.
- 220 Tātad Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 273. punktā pauzdamā uzskatu, ka cenu pieaugums [konfidenciāli] % apmērā, kuru var izraisīt iecerētā koncentrācija, nebija būtisks, jo bija zemāks par to, kas tika sagaidīts Īrijas un Vācijas lietās.
- 221 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības ceturtā pamata pirmās daļas otrais iebildums ir jāapstiprina.
- 222 Ievērojot visus iepriekš minētos apsvērumus, ceturtā pamata pirmā daļa kopumā ir jāapstiprina.

Par otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 223 Ceturtā pamata otrajā daļā Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 277.–279. punktā nepamatoti ir paudusi uzskatu, ka Komisijai savā kvantitatīvajā analizē bija jāiekļauj “katrai koncentrācijai raksturīg[ie]” “standarta” efektivitātes ieguvumi.
- 224 Komisija uzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 29. apsvērumu attiecīgajiem uzņēmumiem ir jāiesniedz visu apgalvoto efektivitātes ieguvumu apraksts, kā arī ar tiem saistītie apliecinājošie dokumenti.
- 225 Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa esot konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 277. punktā, Savienības likumdevējs neesot noteicis pieņēmumu, ka ikviena koncentrācija noteikti radot efektivitātes ieguvumus, kas sistemātiski būtu jāņem vērā Komisijas veiktajā kvantitatīvajā analizē. No Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 77.–87. punkta būtībā izrietot, ka efektivitātes ieguvumiem ir jāsniedz priekšrocības patērētājiem, tiem jābūt saistītiem ar koncentrāciju un pārbaudāmiem.
- 226 Turklāt Komisija uzskata, ka Regulā Nr. 139/2004 nav veikts dažādu veidu efektivitātes ieguvumu nošķirums.
- 227 Katrā ziņā Komisija uzsver, ka savā kvantitatīvajā analizē bija ņemusi vērā efektivitātes ieguvumus, uz kuriem varēja attiekties “standarta efektivitātes ieguvumu” jēdziens, ko Vispārējā tiesa ir izmantojusi pārsūdzētā sprieduma 277. punktā, un bija tos izslēgusi, pamatojoties uz to, ka tie nevarētu ietekmēt iecerētās koncentrācijas subjekta stimulu paaugstināt cenas.
- 228 CK Telecoms iebilst, pirmkārt, ka Komisijas argumentācija ir neefektīva, jo Vispārējās tiesas secinājums, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertā kvantitatīvā analīze ir kļūdaina, nav balstīts vienīgi uz konstatējumu, ka Komisija nav pienācīgi ņemusi vērā efektivitātes ieguvumus, ko radītu iecerētā koncentrācija.

- 229 Otrkārt, *CK Telecoms* vispirms uzsver, ka Komisijas argumentācija izriet no pārsūdzētā sprieduma kļūdainas interpretācijas. Vispārējā tiesa būtībā esot uzskatījusi, ka kvantitatīvas analīzes pierādījuma spēks samazinās, ja tajā netiek ņemti vērā arī kompensējoši faktori, tostarp efektivitātes ieguvumi. Vispārējā tiesa esot secinājusi, ka kvantitatīvās analīzes pierādījuma spēks palielinātos, ja Komisija atzītu par iespējamiem noteikta līmeņa efektivitātes ieguvumus, ko varētu izraisīt iecerētā koncentrācija.
- 230 Turpinājumā *CK Telecoms* ieskatā Vispārējās tiesas vērtējums atbilst kvantitatīvās analīzes –, kas ir paredzēta, lai novērtētu gan koncentrāciju konkurenci ierobežojošo, gan to veicinošo ietekmi – raksturam. Tātad esot jāņem vērā pierādītie vai iespējamie efektivitātes ieguvumi.
- 231 Turklāt Regulā Nr. 139/2004 esot ņemts vērā fakts, ka koncentrācijas parasti izraisa gan konkurenci veicinošu, gan arī pret konkurenci vērstu ietekmi. Tātad Vispārējās tiesas konstatējums, ka Komisijas kvantitatīvās analīzes secinājumiem ir ierobežots pierādījuma spēks, jo šajā analīzē nav ņemti vērā “standarta” efektivitātes ieguvumi, atbilstot šīs regulas pamatā esošajiem principiem.
- 232 Visbeidzot, *CK Telecoms* apgalvo – tā kā Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā nav noteikts veids, kādā ir jāveic Komisijas kvantitatīvā analīze, nevar uzskatīt, ka Vispārējās tiesas konstatējumi par šīs analīzes pierādījuma spēku būtu pretrunā šīm pamatnostādnēm.
- *Tiesas vērtējums*
- 233 Attiecībā uz ceturto pamata otrās daļas efektivitāti no pārsūdzētā sprieduma 279. punkta būtībā izriet, ka Vispārējā tiesa uzskata, ka “katrai koncentrācijai raksturīg[ie]” “standarta” efektivitātes ieguvumi ir “tāda kvantitatīva modeļa sastāvdaļa, kura mērķis ir noteikt, vai koncentrācijai var būt [...] ierobežojoša ietekme”.
- 234 Tādējādi, ņemot vērā nozīmi, kādu Vispārējā tiesa ir piešķīrusi šai efektivitātes ieguvumu kategorijai kvantitatīvās analīzes mērķiem, ir jāuzskata, ka Komisija var Vispārējai tiesai pamatoti pārnest, ka tā pārsūdzētā sprieduma 277.–279. punktā tai ir noteikusi pienākumu šajā analīzē iekļaut “standarta” efektivitātes ieguvumus, kas Vispārējās tiesas ieskatā ir raksturīgi katrai koncentrācijai.
- 235 Tādējādi *CK Telecoms* argumentācija, ka ceturto pamata otrā daļa ir neefektīva, ir jānoraida.
- 236 Attiecībā uz šīs daļas pamatotību ir jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 277. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka ikviena koncentrācija rada efektivitātes ieguvumus, kuru apmērs ir atkarīgs arī no ārējā konkurences spiediena. Vispārējā tiesa uzskata, ka šie ieguvumi it īpaši izriet no tā, ka koncentrācijas subjekts racionalizē un integrē ražošanas un izplatīšanas procesus, un tas varētu šo subjektu pamudināt pazemināt savas cenas.
- 237 Minētā sprieduma 278. un 279. punktā Vispārējā tiesa ir diferencējusi divu veidu efektivitātes ieguvumus, proti, pirmkārt, tos, kas minēti Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā, kuru esamība ir jāpierāda ziņotājai pusei un kuri ir jāņem vērā visaptverošajā koncentrācijas ietekmes uz konkurenci novērtējumā, lai pārbaudītu, vai tie var atsvērt koncentrācijas ierobežojošo ietekmi, un, otrkārt, tos, kas norādīti minētā sprieduma 277. punktā, kas ir raksturīgi katrai koncentrācijai un kas ir “tāda kvantitatīva modeļa sastāvdaļa, kura mērķis ir noteikt, vai koncentrācijai var būt šāda ierobežojoša ietekme”. Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma

278. punkta, Vispārējā tiesa būtībā ir uzskatījusi, ka Komisijai ir pienākums, veicot kvantitatīvo analīzi, pēc savas ierosmes ņemt vērā šo pēdējo minēto “standarta” efektivitātes ieguvumu kategoriju.
- 238 No Regulas Nr. 139/2004 29. apsvēruma izriet – lai noteiktu koncentrācijas ietekmi uz konkurences struktūru iekšējā tirgū, ir jāņem vērā iespējamie efektivitātes ieguvumi, kurus pierāda attiecīgie uzņēmumi.
- 239 Tāpat no Regulas Nr. 802/2004 I pielikuma 9. iedaļas izriet, ka attiecīgajam uzņēmumam ir jāiesniedz visu apgalvoto efektivitātes ieguvumu apraksts, kā arī apliecinātie dokumenti.
- 240 Kritēriji efektivitātes ieguvumu ņemšanai vērā ir minēti Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 76.–88. punktā.
- 241 Tādējādi ir jākonstatē, kā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 153. punktā, ka ne Regulā Nr. 139/2004, ne Regulā Nr. 802/2004, ne arī Pamatnostādnēs horizontālo apvienošanas jomā nav paredzēta tāda “standarta” efektivitātes ieguvumu kategorija, kāda ir minēta pārsūdzētā sprieduma 277.–279. punktā, kā arī tajās nav noteikts pieņēmums, ka ikviena koncentrācija rada šādus efektivitātes ieguvumus.
- 242 Ir taisnība, ka atsevišķas koncentrācijas var radīt tām raksturīgus efektivitātes ieguvumus. Tomēr šī iespēja nekādā ziņā nenozīmē, ka visas koncentrācijas rada šādus efektivitātes ieguvumus. Katrā ziņā ziņotājām pusēm ir pienākums tos pierādīt, lai Komisija tos varētu ņemt vērā, veicot savu kontroli.
- 243 Papildus tam atzīt, ka ikviena koncentrācija rada “standarta” efektivitātes ieguvumus, nozīmētu izraisīt pieņēmumu un tāpēc pierādīšanas pienākuma pāreju attiecībā uz konkrētu efektivitātes ieguvumu kategoriju, lai gan, kā izriet no šī sprieduma 238. un 239. punkta, šis pienākums gulstas uz uzņēmumiem.
- 244 Šāda pierādīšanas pienākuma pāreja varētu mazināt koncentrāciju kontroles efektivitāti un tāpēc apdraudēt Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta lietderīgo iedarbību. Šajā regulā izvirzītais efektīvas koncentrāciju kontroles mērķis, kas atgādināts šī sprieduma 106. punktā, it sevišķi mērķis, no vienas puses, novērst tādu koncentrāciju aizliegšanu, kuras neradītu pret konkurenci vērstas ietekmes risku, un, no otras puses, atļaut koncentrācijas, kas kaitētu efektīvai konkurencei, tiek garantēts it īpaši ar Savienības likumdevēja noteikto pierādīšanas pienākuma sadalījumu koncentrāciju kontroles jomā.
- 245 Pierādīšanas pienākuma pāreja, kas izrietētu no pieņēmuma, ka ikviena koncentrācija rada šādus efektivitātes ieguvumus, kaitētu šim līdzsvaram.
- 246 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 277.–279. punktā pauzdama uzskatu, ka Komisijai savā kvantitatīvajā analizē bija jāiekļauj “standarta” efektivitātes ieguvumi, kas raksturīgi visām koncentrācijām.
- 247 Ievērojot visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāapstiprina arī ceturrtā pamata otrā daļa un tāpēc – ceturtais pamats kopumā.

Par piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 248 Ar piekto pamatu Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka tā nav analizējusi, vai nozīmīgo faktoru kopums ļāva uzskatīt, ka Komisijai šajā lietā bija izdevies pierādīt, ka iecerētā koncentrācija radītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei. Vispārējā tiesa esot savu izvērtējumu kļūdaini ierobežojusi ar noteiktiem faktoriem, kas pamato pirmo kaitējuma teoriju, un ar jautājumu, vai ar katru no šiem faktoriem atsevišķi pietika, lai konstatētu šādu šķērsli. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi strīdīgo lēmumu, ar savu ekonomisko vērtējumu aizstājusi Komisijas vērtējumu, nepareizi piemērojusi attiecīgos juridiskos kritērijus un neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.
- 249 Konkrētāk, Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi tikai četrus no faktoriem, kuri pamatoja pirmo kaitējuma teoriju, kas izvirzīta strīdīgajā lēmumā. Konkrētāk, Vispārējā tiesa esot izvērtējusi tirgus daļu lielumu un attīstību, *Three* kā “svarīga konkurences spēka” kvalifikāciju, *Three* un *O2* konkurences ciešumu un koncentrācijas ietekmes kvantitatīvo analīzi.
- 250 Šādi ierobežodama savu pārbaudi un tikai uz šī pamata atceldama strīdīgo lēmumu, Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi, vai šie četri faktori apvienojumā ar citiem strīdīgajā lēmumā ietvertajiem faktoriem un konstatējumiem, ļāva secināt, ka iecerētā koncentrācija radītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.
- 251 Pārsūdzētā sprieduma 149., 171.–173., 249. un 268. punktā Vispārējā tiesa šos četrus faktoros esot atsevišķi izvērtējusi, lai noteiktu, vai ar katru no tiem pašu par sevi pietiek, lai konstatētu šādu šķērsli. Tomēr Komisija strīdīgajā lēmumā nekādā ziņā neesot uzskatījusi, ka ar katru no šiem faktoriem atsevišķi pietiek, lai konstatētu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.
- 252 Turklāt no Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 26. punkta izrietot, ka šo pamatnostādņu 27.–38. punktā minētie faktori katrs atsevišķi ne vienmēr ir izšķiroši.
- 253 *CK Telecoms* vispirms uzsver, ka visi nozīmīgie faktori, kas var ietekmēt iespējamību, ka koncentrācijas darījums radīs būtisku nekoordinētu ietekmi, ir visaptveroši jāizvērtē nevis Vispārējai tiesai, bet gan Komisijai. Tādējādi piektais pamats esot nepieņemams un neefektīvs konkrēti tāpēc, ka ar šo pamatu Komisija būtībā lūdz atzīt, ka Vispārējai tiesai ir jānovērš strīdīgā lēmuma nepilnības un jāpārskata iecerētā koncentrācija, bet tas neesot saderīgi ar tās pārbaudes tiesā tvērumu.
- 254 Turpinājumā *CK Telecoms* uzsver, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi visus nozīmīgos faktoros, kas attiecas uz strīdīgajā lēmumā izklāstīto pirmo kaitējuma teoriju. Šajā ziņā tā uzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 139. punktā Vispārējā tiesa ir pareizi konstatējusi, ka tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai Komisija ir precizējusi, ka šī pirmā teorija galvenokārt ir balstīta uz trim faktoriem, proti, faktu, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks”, *Three* un *O2* savstarpējās konkurences ciešumu un iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīvo analīzi. *CK Telecoms* ieskatā tāpat ir bijis legītimi un loģiski, ka Vispārējā tiesa savā izvērtējumā ir koncentrējusies uz šiem elementiem.

255 Visbeidzot, Vispārējā tiesa neesot uzskatījusi, ka ar katru no faktoriem, kas attiecas uz Komisijas pirmo kaitējuma teoriju, atsevišķi, būtu jāpietiek, lai konstatētu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka Komisija nav pierādījusi, ka ar šiem faktoriem pietiek, lai uzskatītu, ka ierosinātā koncentrācija radītu šādu šķērslī.

Tiesas vērtējums

256 Attiecībā uz *CK Telecoms* argumentāciju, ka piektais pamats ir nepieņemams un neefektīvs, ir jākonstatē, ka ar šo pamatu Komisija izvirza tiesību jautājumu, uz kuru sniegtā atbilde var ietekmēt Vispārējās tiesas konstatējuma, ka šai iestādei nav izdevies juridiski pietiekami pierādīt, ka pastāv būtisks šķērslī efektīvai konkurencei, pamatotību. Ar minēto pamatu Komisija Vispārējai tiesai būtībā pārmet, ka tā ir atcēlusi strīdīgo lēmumu, neveicot visu strīdīgajā lēmumā vērā ņemto nozīmīgo faktoru visaptverošu analīzi vai izsvēršanu, bet ir vienīgi pārbaudījusi noteiktus faktorus, kas pamato konkrēti pirmo kaitējuma teoriju, un to pietiekamību šīs analīzes vajadzībām.

257 Tāpēc ir jāizvērtē šī piektā pamata pamatotība.

258 Šajā ziņā jāatgādina, kā izriet no Regulas Nr. 139/2004 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta, ka, veicot koncentrācijas kontroli, Komisijai ir jāņem vērā šīs koncentrācijas dalībnieku stāvoklis tirgū, kā arī to ekonomiskais un finansiālais potenciāls, piegādātājiem un patērētājiem pieejamās alternatīvas, to pieeja piegādātājiem vai tirgiem, visas juridiskās vai cita veida barjeras ienākšanai tirgū, attiecīgo preču un pakalpojumu piegādes un pieprasījuma tendences, kā arī tehniskā un ekonomiskā progresa attīstība, ar nosacījumu, ka tā norit patērētāju labā un nerada šķēršļus konkurencei.

259 Tāpat ir jāatgādina, ka Pamatnostādņu horizontālo apvienošanas jomā 26.–38. punktā ir izklāstīti faktori, kas faktiski var ietekmēt iespējamību, ka koncentrācijas darījums radīs būtisku nekoordinētu ietekmi.

260 Šo pamatnostādņu 26. punktā šajā ziņā ir pareizi norādīts, ka šie faktori katrs atsevišķi ne vienmēr ir izšķiroši. Turklāt, lai šāda būtiska nekoordinēta ietekme būtu iespējama, nav obligāti jābūt izpildītiem visiem šiem faktoriem.

261 Šajā kontekstā ir jāuzskata, ka minētie faktori principā var būt norādes uz to, ka koncentrācija radītu būtisku nekoordinētu ietekmi, un tās ir visaptveroši jānovērtē.

262 Tādējādi, lai varētu veikt Komisijas lēmumu, ar kuriem koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, efektīvu pārbaudi tiesā, Savienības tiesai pēc to iebildumu pamatotības izvērtējuma, kas vērsti pret Komisijas veikto nozīmīgo faktoru novērtējumu, un ņemot vērā no tā izrietošo rezultātu, ir jānovērtē, vai visi nozīmīgie faktori un elementi, uz kuriem Komisija ir balstījusies un kurus var uzskatīt par pierādītiem, tostarp tie, kas nav apstrīdēti, ir pietiekami, lai pierādītu būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu. Šis visaptverošais vērtējums nenozīmē, ka Savienības tiesai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda to faktoru vai citu elementu pamatotība, kurus lietas dalībnieki nav apstrīdējuši.

263 Šajā lietā attiecībā uz Komisijas izvirzīto pirmo kaitējuma teoriju pārsūdzētā sprieduma 128.–136. punktā ir ietverts strīdīgā lēmuma kopsavilkums.

- 264 Pārsūdzētā sprieduma 141.–283. punktā Vispārējā tiesa ir izvērtējusi *CK Telecoms* argumentus, kas izvirzīti ar prasības pirmajā instancē pirmo pamatu un kas būtībā attiecas uz faktoriem, kuri var ietekmēt iespējamību, ka iecerētā koncentrācija radītu būtisku nekoordinētu ietekmi, proti, tirgus daļu analīzi, *Three* kvalifikāciju par “svarīgu konkurences spēku”, koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences attiecību ciešuma novērtējumu, kā arī šīs koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīvo analīzi.
- 265 Pārsūdzētā sprieduma 154. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasības pirmajā instancē pirmā pamata ceturto daļu. Kā būtībā izriet no pārsūdzētā sprieduma 152. punkta, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka pretēji tam, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvoja pirmajā instancē, Komisija strīdīgajā lēmumā ir uzskatījusi, ka *Three* un *O2* tirgus daļu lielums un izmaiņas bija pirmā norāde uz to īstenoto ievērojamo konkurences spiedienu, kurš tiktu likvidēts ar iecerēto koncentrāciju.
- 266 Savukārt pārsūdzētā sprieduma 176., 190., 198., 216., 226., 250. un 283. punktā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi dažus pirmā pamata iebildumus un daļas, kas attiecas uz *Three* kvalifikāciju par “svarīgu konkurences spēku”, *Three* un *O2* savstarpējās konkurences attiecību ciešuma novērtējumu un iecerētās koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīvo analīzi.
- 267 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 284.–291. punktā Vispārējā tiesa ir izvērtējusi un apstiprinājusi prasības pirmajā instancē pirmā pamata septīto daļu, saskaņā ar kuru Komisija, pirmkārt, neesot veikusi visaptverošu nekoordinētas ietekmes esamības novērtējumu, un, otrkārt, neesot precizējusi, uz kāda pamata tā ir secinājusi, ka apgalvotie no iecerētās koncentrācijas izrietošie šķēršļi konkurencei būtu būtiski.
- 268 Attiecībā uz to, vai Komisija šajā lietā ir veikusi visaptverošu nekoordinētas ietekmes esamības novērtējumu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 287. punktā ir konstatējusi, ka strīdīgajā lēmumā Komisija šādu novērtējumu ir veikusi. Vispārējā tiesa ir precizējusi – lai pierādītu nekoordinētas ietekmes esamību mazumtirdzniecības tirgū, šī iestāde ir secīgi pārbaudījusi dažādus nozīmīgus faktoros.
- 269 Lai gan tas ir tā, Vispārējā tiesa pati nav izvērtējusi, vai –, ņemot vērā, pirmām kārtām, tās pašas veiktā *CK Telecoms* pirmajā instancē izvirzītās argumentācijas par dažiem nozīmīgajiem faktoriem izvērtējuma rezultātu un, otrām kārtām, citus Komisijas visaptverošajā analīzē ietvertos nozīmīgos faktoros un konstatējumus, kuri, tā kā nebija apstrīdēti, varēja tikt uzskatīti par pierādītiem, piemēram, strīdīgā lēmuma 778.–1174. apsvērumā ietvertos *O2* īstenotā konkurences spiediena konkrēto novērtējumu, iecerētās koncentrācijas subjekta iespējamo rīcību, kā arī gan mobilā tīkla operatoru, gan mobilo virtuālo tīklu operatoru konkurences stāvokļa novērtējumu, – varēja uzskatīt, ka Komisija ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei.
- 270 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka, pēc *CK Telecoms* pirmajā instancē apstrīdēto faktoru un konstatējumu pamatotības izvērtējuma un ņemot vērā no tā izrietošo rezultātu, neveikdama nozīmīgo faktoru un konstatējumu visaptverošu vērtējumu, lai pārbaudītu, vai Komisija ir pierādījusi, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 271 Līdz ar to piektais pamats ir jāapstiprina.

Par sesto pamatu

272 Sestajam pamatam ir divas daļas. Pirmajā daļā Komisija Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir sagrozījusi strīdīgo lēmumu, pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā secinādama, ka šī iestāde nav izvērtējusi iecerētās koncentrācijas subjekta tīkla kvalitātes iespējamo pasliktināšanos. Šī pamata otrajā daļā Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes ir izvirzījusi iebildumu, kas nebija ietverts pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma trešā pamata sestajā daļā.

Par sestā pamata efektivitāti

– Lietas dalībnieku argumenti

273 *CK Telecoms* uzsver, ka sestais pamats ir neefektīvs, jo Komisija neapšaubā Vispārējās tiesas galvenos apsvērumus, kas to ir pamudinājuši noraidīt Komisijas otro kaitējuma teoriju par tīkla koplietošanas līgumiem.

274 Pirmkārt, šajā apelācijas sūdzībā Komisija neesot apšaubījusi pārsūdzētā sprieduma 325., 330., 340., 344. un 346.–348. punktā izklāstītos apsvērumus, kuros Vispārējā tiesa būtībā ir paudusi uzskatu – Komisija ir nepamatoti secinājusi, ka tīkla koplietošanas līguma partneru savstarpējo interešu iespējamās saskaņotības trūkums un tīkla koplietošanas līgumu ilgstoša izjaukšana paši par sevi var radīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei saskaņā ar kaitējuma teoriju, kas balstīta uz nekoordinētu ietekmi.

275 Otrkārt, apelācijas sūdzībā Komisija neesot apstrīdējusi pārsūdzētā sprieduma 362.–397. punktā ietverto Vispārējās tiesas analīzi par aplūkotās koncentrācijas ietekmi uz *BT/EE* un *Vodafone*.

276 Taču visi šie neapstrīdētie apsvērumi esot Vispārējo tiesu pamudinājuši noraidīt otro kaitējuma teoriju.

277 Komisija uzsver, ka sestais pamats ir efektīvs.

– Tiesas vērtējums

278 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 325., 330., 340., 344. un 346.–348. punktā Vispārējā tiesa izvērtēja jautājumu par to, vai tīkla koplietošanas līgumu pienācīgas darbības ilgstoša izjaukšana konkrēti tīkla koplietošanas līguma partneru savstarpējo interešu iespējamās saskaņotības trūkuma dēļ pati par sevi varētu būt būtisks šķērslis efektīvai konkurencei.

279 Taču Komisija nav izdarījusi secinājumu par šāda šķēršļa pastāvēšanu, vienīgi balstoties uz šādu interešu saskaņotības trūkumu, jo šis interešu saskaņotības trūkums ir tikai viens no faktoriem, kas ņemti vērā strīdīgajā lēmumā.

280 Tādējādi tas, ka Komisija neapstrīd Vispārējās tiesas konstatējumu, ka ar tīkla koplietošanas līgumu partneru interešu saskaņotības trūkumu pašu par sevi nepietika, lai pierādītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, nevar padarīt Komisijas apelācijas sūdzības sesto pamatu neefektīvu.

281 Otrkārt, attiecībā uz *CK Telecoms* argumentāciju, ka sestais pamats ir neefektīvs, jo Komisija nav apstrīdējusi pārsūdzētā sprieduma 362.–397. punktā ietverto Vispārējās tiesas analīzi par iecerētās koncentrācijas ietekmi uz *BT/EE* un *Vodafone*, jānorāda, kā izriet it īpaši no minētā sprieduma

361. punkta, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi, vai Komisijas analīze attiecībā uz koncentrācijas ietekmi uz *BT/EE* un *Vodafone* ir bijusi īpaši pamatīga un pārlicinoša. Vispārējā tiesa ir uzskatījusi par nepieciešamu veikt šo izvērtējumu, pamatojoties uz minētā sprieduma 358.–361. punktā izklāstīto un šī apelācijas sūdzības pamata pirmajā daļā apstrīdēto pieņemumu, ka strīdīgajā lēmumā nebija analizēta “apvienotā subjekta piedāvāto pakalpojumu vai tā tīkla kvalitātes pazemināšana”.
- 282 Šādos apstākļos, kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 181. punktā, tā kā pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā ietvertie Vispārējās tiesas apsvērumi ir pamats šī sprieduma 362.–397. punktā veiktajam vērtējumam par iecerētās koncentrācijas ietekmi uz *BT/EE* un *Vodafone*, tas, ka Komisija šo Vispārējās tiesas vērtējumu tieši neapstrīd, nevar padarīt sesto pamatu neefektīvu.
- 283 Tātad *CK Telecoms* argumentācija par sestā pamata neefektivitāti ir jānoraida un līdz ar to ir jāizvērtē tā pamatotība.

Par pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 284 Apelācijas sūdzības sestā pamata pirmajā daļā Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā pauzdama uzskatu, ka Komisija nav novērtējusi iecerētās koncentrācijas subjekta tīkla kvalitātes iespējamo pasliktināšanos, ir sagrozījusi strīdīgo lēmumu un ir nepamatoti secinājusi, ka otrā kaitējuma teorija ir jānoraida.
- 285 Šajā ziņā Komisija uzsver, ka mobilā tīkla operatoru, tostarp iecerētās koncentrācijas subjekta, stimulu investēt tīklu kvalitātes uzlabošanā iespējamā samazināšanās šīs koncentrācijas dēļ ir strīdīgajā lēmumā ietvertās analīzes pamatelements.
- 286 Pirmkārt, no strīdīgā lēmuma 1293.–1297. apsvēruma izrietot, ka Komisija ir izvērtējusi galveno hipotēzi, ka iecerētās koncentrācijas subjektam varētu samazināties stimuls ieguldīt sava tīkla kvalitātes uzlabošanā salīdzinājumā ar situāciju pirms šīs koncentrācijas.
- 287 Otrkārt, Komisija esot izvērtējusi vairākus iespējamus scenārijus, kas galvenokārt balstīti uz *Three* pieteiktajiem tīklu konsolidācijas plāniem. Pirmām kārtām, no strīdīgā lēmuma 1558.–1562. apsvēruma izrietot, ka Komisija ir izvērtējusi iecerētās koncentrācijas subjekta stimula samazināšanos ieguldīt plānā [A]. Otrām kārtām, no šī lēmuma 1732.–1742. apsvēruma izrietot, ka saistībā ar plānu [B] Komisija ir izvērtējusi kopējā ieguldījuma tīklos samazināšanos katra mobilā tīkla operatora veikto ieguldījumu, tostarp iecerētās koncentrācijas subjekta ieguldījumu, palielinātās pārskatāmības dēļ.
- 288 Šajā kontekstā Komisija uzsver, ka tā ir novērtējusi iecerētās koncentrācijas subjekta tīkla kvalitātes samazināšanās risku, kā arī konkurences spiediena uz pārējiem mobilā tīkla operatoriem samazināšanos, kas no tā izrietētu.
- 289 *CK Telecoms* iebilst, ka Vispārējā tiesa nav sagrozījusi strīdīgā lēmuma saturu un ka tā nav atstājusi bez vērības šī lēmuma apsvērumus, uz kuriem atsaucas Komisija.

- 290 Šī sabiedrība uzsver – lai saprastu Komisijas argumentus, ir jāņem vērā otrās kaitējuma teorijas struktūra.
- 291 Šajā ziņā minētā sabiedrība atgādina, ka šī kaitējuma teorija ietver divas apakšteorijas par tīkla koplietošanas līgumiem. Pirmā attiecoties uz pārējo konkurentu (*BT/EE* un/vai *Vodafone*) īstenotā konkurences spiediena uz iecerētās koncentrācijas subjektu (*Three*) iespējamo samazināšanos, savukārt otrā apakšteorija attiecoties uz tīkla koplietošanas situāciju, kura izrietētu no šīs koncentrācijas, kas palielinātu vispārējo pārskatāmību un samazinātu ieguldījumus tīklu infrastruktūras nozares mērogā.
- 292 Komisija esot izvērtējusi šīs divas kaitējuma apakšteorijas no *CK Telecoms* iesniegto tīkla konsolidācijas plānu skatpunkta.
- 293 Šajā kontekstā, kā norāda šī sabiedrība, strīdīgā lēmuma apsvērumi, uz kuriem norāda Komisija un kuros, kā norādījusi šī iestāde, ir ietverta iecerētās koncentrācijas subjekta tīkla pasliktināšanās analīze, attiecas nevis uz pirmo, bet gan otro kaitējuma apakšteoriju.
- 294 Pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā esot ietverta Vispārējās tiesas analīze par pirmo kaitējuma apakšteoriju attiecībā uz pārējo konkurentu, proti, *BT/EE* un/vai *Vodafone*, īstenotā konkurences spiediena uz iecerētās koncentrācijas subjektu samazināšanos.
- 295 Tātad Vispārējai tiesai nevarot pārņemt, ka tā minētajos punktos nav ņēmusi vērā strīdīgā lēmuma apsvērumus, uz kuriem norāda Komisija, un tādējādi ir šo lēmumu sagrozījusi.
- 296 Šādos apstākļos *CK Telecoms* precizē, ka Vispārējā tiesa otro kaitējuma apakšteoriju ir izvērtējusi un noraidījusi nevis pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā, bet gan minētā sprieduma 398.–418. punktā, un ka tā tieši ir ņēmusi vērā Komisijas norādītos strīdīgā lēmuma apsvērumus konkrēti minētā sprieduma 400.–403. punktā.

– Tiesas vērtējums

- 297 Sestā pamata pirmajā daļā Komisija būtībā uzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā pauzdama uzskatu, ka Komisija nav izvērtējusi iecerētās koncentrācijas subjekta tīkla kvalitātes iespējamo pasliktināšanos, Vispārējā tiesa ir sagrozījusi strīdīgo lēmumu un nepamatoti secinājusi, ka otrā kaitējuma teorija ir jānoraida.
- 298 Iesākumā jāatgādina, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 292. punkta, ka administratīvajā procedūrā *Three* iesniedza divus tīklu konsolidācijas plānus, proti, “plānu [A]” un “plānu [B]”. Šie plāni bija balstīti uz diviem šī sprieduma 18. punktā minētajiem tīkla koplietošanas līgumiem, proti, pirmkārt, starp *BT/EE* un *Three* noslēgto *MBNL* līgumu, un, otrkārt, *Beacon* līgumu, kas noslēgts starp *Vodafone* un *O2*. Ar šiem līgumiem šie operatori konsolidēja savus attiecīgos tīklus, lai varētu sadalīt izvēršanas izmaksas, vienlaikus turpinot konkurēt mazumtirdzniecības tirgū. Saskaņā ar šiem plāniem iecerētās koncentrācijas subjektam nebija paredzēts ilgtermiņā uzturēt divus atsevišķus tīklus, bet bija paredzēts izveidot tikai vienu konsolidētu tīklu.
- 299 Pārsūdzētā sprieduma 295. punktā Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka otrās kaitējuma teorijas attiecībā uz tīkla koplietošanas līgumiem ietvaros Komisija ir izstrādājusi divas apakšteorijas.

- 300 No minētā sprieduma 298. punkta izriet, ka pirmajā apakšteorijā būtībā tiek uzskatīts, ka pēc iecerētās koncentrācijas samazināsies pārējo konkurentu (*BT/EE* un/vai *Vodafone*) konkurences spiediens uz šīs koncentrācijas subjektu (*Three*).
- 301 Attiecībā uz otro apakšteoriju no minētā sprieduma 299. punkta izriet, ka šajā apakšteorijā būtībā tiek uzskatīts, ka no iecerētās koncentrācijas izrietošā tīkla koplietošanas situācija izraisītu ieguldījumu samazināšanos tīklu infrastruktūras nozares mērogā. Strīdīgā lēmuma 1233. apsvērumā Komisija uzsver, ka šīs koncentrācijas dēļ varētu samazināties sinerģijas, kas ietekmē tīklu koplietošanas līgumu partnerus, un tiktu pieļauta koncentrācijas subjekta oportūnistiska rīcība ieguldīšanas jomā, izraisot ieguldījumu samazināšanos nozares mērogā un tāpēc efektīvas konkurences līmeņa pazemināšanos, kāds būtu bijis, ja koncentrācijas darījums nenotiktu.
- 302 Šajā kontekstā jānorāda – pēc tam, kad Komisija minētā lēmuma 1235.–1243. apsvērumā ir uzsvērusi interešu saskaņošanas starp tīkla koplietošanas līguma pusēm nozīmi, tā šo divu kaitējuma apakšteoriju gaismā šī lēmuma 1244.–1784. apsvērumā ir izvērtējusi tīklu konsolidācijas plānus.
- 303 Turpinājumā minētā lēmuma 1293.–1297. apsvērumā Komisija ir izvērtējusi galveno hipotēzi, ka iecerētās koncentrācijas subjektam varētu samazināties stimuls ieguldīt sava tīkla kvalitātes uzlabošanā salīdzinājumā ar situāciju pirms šīs koncentrācijas.
- 304 Iespējamā tirgus attīstība, ņemot vērā iecerēto koncentrāciju, ir izklāstīta strīdīgā lēmuma 1368.–1784. apsvērumā, no kuriem 1391.–1567. apsvērumi attiecas uz plāna [A] ietekmi, bet 1598.–1749. apsvērumi – uz plāna [B] ietekmi. Tādējādi Komisija ir izvērtējusi šo plānu ietekmi vispirms uz *BT/EE* un konkrēti uz *MBNL* tīklu, pēc tam – uz *Vodafone* un konkrēti uz *Beacon* tīklu un, visbeidzot – uz kopējiem ieguldījumiem attiecīgajos tīklos.
- 305 Savā analizē par minēto plānu ietekmi uz kopējiem ieguldījumiem mobilajos tīklos Komisija, konkrēti strīdīgā lēmuma 1556.–1562. apsvērumā un 1732.–1742. apsvērumā, ir uzsvērusi, ka palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīkla operatoriem varētu samazināt to stimulu ieguldīt tīklos un tārad varētu būtiski negatīvi ietekmēt ieguldījumus šajos tīklos nozares mērogā.
- 306 Konkrēti, pirmkārt, strīdīgā lēmuma 1559.–1561. un 1734. apsvērumā Komisija būtībā ir konstatējusi, ka šīs palielinātās pārskatāmības dēļ iecerētās koncentrācijas subjekts varētu iegūt informāciju par *BT/EE* ieguldījumiem tehnoloģijās, lai uzlabotu *MBNL* tīklu, un tādējādi izlemt pats ieviest šādu tehnoloģiju, uzlabojot *Beacon* tīklu [*konfidenciāli*]. Kā norādīts strīdīgajā lēmumā, *Vodafone* varētu uzzināt, ka iecerētās koncentrācijas subjekts plāno ieviest šo tehnoloģiju, un tādējādi gūt stimulu atteikties veikt šādus ieguldījumus tehnoloģijās, kamēr to nebūs izdarījis šis subjekts.
- 307 Otrkārt, šī lēmuma 1735. un 1736. apsvērumā Komisija ir paudusi uzskatu, ka saskaņā ar plānu [B] iecerētās koncentrācijas subjekts varētu saņemt informāciju par *BT/EE* vai *Vodafone* paredzētajiem ieguldījumiem un gūt stimulu veikt līdzīgus ieguldījumus gan Apvienotās Karalistes austrumos, gan rietumos [*konfidenciāli*]. Minētā lēmuma 1737. apsvērumā tā ir secinājusi, ka palielinātā pārskatāmība radītu risku, ka *BT/EE* un *Vodafone* nogaidītu, kamēr iecerētās koncentrācijas subjekts veiktu šādus ieguldījumus svarīgu jauno tehnoloģiju attīstībā, pirms veiktu ieguldījumus pašas.

- 308 Šajā kontekstā, kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 189. punktā, ir jāatzīst, ka Komisija ir veikusi gan *MBNL* tīkla, gan *Beacon* tīkla kvalitātes iespējamās pasliktināšanās analīzi. Veicot šo analīzi, Komisija ir pamatojusies uz strīdīgā lēmuma 1275. apsvērumā izklāstīto pieņēmumu, ka cits veids, kā samazināt tīkla koplietošanas līguma partnera īstenoto konkurences spiedienu, ir pasliktināt tīkla kvalitāti, novēršot vai aizkavējot cita šī līguma partnera ieguldījumus tīklā. No tā izriet, ka Komisija jau no paša sākuma ir uzskatījusi, ka konkurences spiediena samazināšanās it īpaši varētu izpausties kā šāda iecerētās koncentrācijas subjekta īstenota pašam sava tīkla kvalitātes pasliktināšana.
- 309 Šādos apstākļos ir jākonstatē – no strīdīgā lēmuma izriet, ka Komisija ir novērtējusi iecerētās koncentrācijas subjekta tīkla kvalitātes iespējamo pasliktināšanos.
- 310 Tādējādi, pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā konstatējama, ka Komisija nav veikusi šādu novērtējumu, Vispārējā tiesa ir sagrozījusi šo lēmumu.
- 311 Kā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 191. punktā, šo konstatējumu nevar atspēkot *CK Telecoms* arguments, ka, ievērojot strīdīgā lēmuma struktūru, plānu [A] un [B] ietekmes uz kopējiem ieguldījumiem attiecīgajos tīklos novērtējumu Komisija ir veikusi [sadaļās] ar diviem atšķirīgiem virsrakstiem.
- 312 Ir taisnība – tā kā Komisijas novērtējumi par plāna [A] un plāna [B] ietekmi uz kopējiem ieguldījumiem attiecīgajos tīklos ir veikti divās šī lēmuma sadaļās, kuru attiecīgie virsraksti ir “Plāna [A] ietekme uz kopējiem ieguldījumiem tīklos” un “Plāna [B] ietekme uz kopējiem ieguldījumiem tīklos”, tie var šķist ciešāk saistīti ar otro kaitējuma apakšteoriju. Turklāt Komisijas apstrīdētajā pārsūdzētā sprieduma 358.–361. punktā ir izklāstīti Vispārējās tiesas vispārīgie apsvērumi attiecībā uz pirmo kaitējuma apakšteoriju, saskaņā ar kuru varētu būt novērojama konkurences spiediena samazināšanās uz iecerētās koncentrācijas subjekta konkurentiem. Tomēr analizē, kas attiecas uz abu tīklu konsolidācijas plānu ietekmi uz *BT/EE* un *Vodafone*, kā arī uz kopējiem ieguldījumiem tīklos, Komisija nav veikusi nošķirumu atkarībā no izvirzītās apakšteorijas, bet, gluži pretēji, ir izdarījusi mijnorādes uz dažādām nozīmīgajām strīdīgā lēmuma daļām.
- 313 Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, sestā pamata pirmā daļa ir jāapstiprina.

Par otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 314 Sestā pamata otrajā daļā Komisija, vienlaikus atsaucoties uz pamatojuma neesamību, būtībā uzsver – lai pārsūdzētā sprieduma 417. punktā apstiprinātu *CK Telecoms* prasības pirmajā instancē trešā pamata sesto daļu, Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes ir izvērtējusi jautājumu, kuru šī sabiedrība nebija izvirzījusi, un tāpēc pārsūdzētā sprieduma 408.–416. punktā ietvertā argumentācija neatbilst *CK Telecoms* iebildumiem, kas formulēti šajā daļā.
- 315 Šajā ziņā Komisija atgādina, ka prasības pirmajā instancē trešā pamata sestajā daļā *CK Telecoms* bija uzsvērusi, pirmkārt, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, kvalificējot kā nekoordinētu ietekmi kopējo ieguldījumu iespējamo samazināšanos, ko izraisītu palielināta ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīkla operatoriem, un, otrkārt, ka Komisija nav pilnībā ņēmusi vērā *CK Telecoms* iesniegtās saistības.

- 316 Komisijas ieskatā pārsūdzētā sprieduma 398.–416. punktā izklāstītais pamatojums neļauj izprast iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa minētā sprieduma 417. punktā ir atzinusi, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, kvalificējot kā nekoordinētu ietekmi kopējo ieguldījumu iespējamo samazināšanos, ko izraisītu palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīkla operatoriem.
- 317 Komisija precizē, ka minētā sprieduma 408.–416. punktā Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes ir izskatījusi citu jautājumu, ko *CK Telecoms* nebija izvirzījusi pirmajā instancē, par to, vai Komisija strīdīgajā lēmumā nav norādījusi atbilstošo laika ietvaru, kurā tā plānoja pierādīt būtisku šķērslis efektīvai konkurencei.
- 318 Šādos apstākļos Komisija uzsver, ka Vispārējās tiesas argumentācija, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 404.–416. punktā, neatbilst konstatējumam, kuru tā ir veikusi pārsūdzētā sprieduma 417. punktā. Tātad minētajā spriedumā neesot ietverta nekāda argumentācija par jautājumu, vai Komisija ir kļūdaini kvalificējusi kā nekoordinētu ietekmi kopējo ieguldījumu iespējamo samazināšanos, ko izraisītu palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīklu operatoriem, un vai tā ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā savā analizē par koncentrācijas ietekmi uz ieguldījumiem nozares mērogā.
- 319 *CK Telecoms* iebilst, ka Vispārējā tiesa ir skaidri un izsmeloši izklāstījusi argumentāciju, kas to ir pamudinājusi noraidīt otro kaitējuma apakšteoriju, ļaujot ieinteresētajām personām uzzināt Vispārējās tiesas nolēmuma pamatojumu un Tiesai veikt pārbaudi.
- 320 Šajā ziņā *CK Telecoms* uzsver, pirmkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 408. punktā Vispārējā tiesa ir paudusi uzskatu, ka Komisija nav precizējusi laikposmu, kurā tās ieskatā rastos būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. Lai izdarītu šo konstatējumu, pārsūdzētā sprieduma 415. punktā Vispārējā tiesa esot paudusi uzskatu, ka analīze par koncentrācijas darījuma ietekmi oligopolā tirgū telesakaru nozarē, kurā ir nepieciešami ilgtermiņa ieguldījumi un kurā patērētājiem bieži ir saistoši līgumi vairāku gadu garumā, ir dinamiska prognožu analīze, kas liek ņemt vērā iespējamu koordinētu vai vienpusēju ietekmi relatīvi ilgā laikposmā nākotnē.
- 321 Otrkārt, Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka Komisija arī nav precizējusi, kurš no vairākiem tīklu konsolidācijas scenārijiem, kas paredzēti strīdīgajā lēmumā, būtu visiespējamākais.
- 322 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 410.–413. punktā Vispārējā tiesa esot konstatējusi – lai arī kuru tīklu konsolidācijas plānu galu galā izraudzītos plānotās koncentrācijas dalībnieki, šis koncentrācijas subjekts ilgtermiņā neuzturētu divus atsevišķus tīklus. Tātad šis subjekts ilgtermiņā koncentrētos uz vienu no diviem tīkla koplietošanas līgumiem.
- 323 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa esot pareizi uzskatījusi, ka otrā kaitējuma apakšteorija ir jānoraida, jo tā ir balstīta uz pieņēmumu – kas ir pretrunā Vispārējās tiesas konstatētajiem faktiem – par divu atsevišķu tīklu pastāvēšanu ilgtermiņā.

– *Tiesas vērtējums*

- 324 No tiesvedību Savienības tiesās reglamentējošajām tiesību normām, konkrēti Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta, kā arī Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta un 84. panta 1. punkta izriet, ka strīdu principā nosaka un ierobežo lietas dalībnieki un ka Savienības tiesa nevar lemt *ultra petita* (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-272/12 P, EU:C:2013:812, 27. punkts).

- 325 Lai gan dažus pamatus var un pat vajag izvirzīt pēc savas ierosmes, piemēram, tos, kas saistīti ar attiecīgā lēmuma pamatojuma neesamību vai nepietiekamību, kuri pieder pie būtiskiem procedūras noteikumiem, tādu pamatu par minētā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, kurš attiecas uz Līgumu vai jebkuru ar to piemērošanu saistītu tiesību normu pārkāpumiem LESD 263. panta izpratnē, Savienības tiesa var izvērtēt tikai tad, ja to ir izvirzījis prasītājs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-272/12 P, EU:C:2013:812, 28. punkts).
- 326 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka prasības pirmajā instancē trešā pamata sestajā daļā *CK Telecoms* bija uzsvērusi, pirmkārt, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, kopējo ieguldījumu iespējamo samazināšanos, ko izraisītu palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīklu operatoriem, kvalificējot kā nekoordinētu ietekmi un, otrkārt, ka Komisija nav pilnībā ņēmusi vērā *CK Telecoms* iesniegtās saistības.
- 327 Pārsūdzētā sprieduma 398.–401. punktā Vispārējā tiesa būtībā ir atgādinājusi šo trešā pamata sesto daļu, kā arī Komisijas argumentāciju. Minētā sprieduma 402.–407. punktā Vispārējā tiesa ir izvērtējusi strīdīgā lēmuma apsvērumus, kas attiecas uz kopējo ieguldījumu tīklos iespējamo samazināšanos, ko izraisītu no iecerētās koncentrācijas izrietošā palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīklu operatoriem.
- 328 Šajā kontekstā tā vietā, lai pārbaudītu, vai Komisija šo iespējamo ieguldījumu samazināšanos ir kļūdaini kvalificējusi kā nekoordinētu ietekmi un vai tā nav pilnībā ņēmusi vērā *CK Telecoms* iesniegtās saistības, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 408. punktā ir paudusi uzskatu, ka šajā lietā tai ir radušās “īpašas grūtības” saistībā ar pārbaudi tiesā, kas tai jāveic attiecībā uz strīdīgo lēmumu, jo Komisija nebija norādījusi atbilstošo laika ietvaru, kurā tā plānoja pierādīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.
- 329 Pārsūdzētā sprieduma 410. punktā šī tiesa būtībā ir konstatējusi – Komisija strīdīgajā lēmumā nav uzskatījusi, ka ilgtermiņš ir atbilstošs laika ietvars, lai novērtētu iecerētās koncentrācijas ietekmi.
- 330 Šajā ziņā minētā sprieduma 415. punktā Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka analīze par koncentrācijas darījuma ietekmi oligopolā tirgū telesakaru nozarē, kurā ir nepieciešami ilgtermiņa ieguldījumi un kurā patērētājiem bieži ir saistoši līgumi vairāku gadu garumā, ir dinamiska prognožu analīze, kas liek ņemt vērā iespējamu koordinētu vai vienpusēju ietekmi relatīvi ilgā laikposmā nākotnē.
- 331 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 416. un 417. punktā būtībā ir secinājusi – ievērojot to, ka koncentrācijas dalībnieki ilgtermiņā neuzturētu divus atsevišķus tīklus, Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pastiprinātas pārskatāmības ietekmi uz kopējiem ieguldījumiem tīklā kvalificēdama kā nekoordinētu ietekmi, “jo [otrā apakšteorija] ir balstīta uz [kļūdainu] pieņēmumu par divu atsevišķu tīklu esamību”.
- 332 Kā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 200. punktā, ir jākonstatē, ka pirmajā instancē iesniegtajos procesuālajos rakstos *CK Telecoms* nav Komisijai pārmetusi, ka tā nav precizējusi vai analizējusi atbilstošo laika ietvaru, kurā šī iestāde plānoja pierādīt nekoordinētas ietekmes un būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu.
- 333 Tātad jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes ir izvirzījusi iebildumu, kas attiecas uz laika ietvara neprecizitāti un nekoordinētas ietekmes ilgtermiņa analīzes neesamību, neizvērtējot iebildumus, kurus saistībā ar attiecīgo pamatu bija izvirzījusi *CK Telecoms*.

- 334 Ir acīmredzams, ka šo iebildumu nevar kvalificēt kā absolūtu pamatu šī sprieduma 325. punktā atgādinātās Tiesas judikatūras izpratnē.
- 335 Tādējādi, tā kā Vispārējā tiesa, lai pārsūdzētā sprieduma 417. punktā apstiprinātu *CK Telecoms* prasības pirmajā instancē trešā pamata sesto daļu, pārsūdzētā sprieduma 408.–416. punktā pēc savas ierosmes ir izvirzījusi iebildumu, kas nevar tikt kvalificēts kā absolūts pamats, un tāpēc šajos punktos ietvertā argumentācija neatbilst *CK Telecoms* iebildumiem, kuri formulēti šajā daļā, ir jāuzskata, ka šī tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 336 Tāpēc sestā pamata otrā daļa ir pamatota un tārad sestais pamats kopumā ir jāapstiprina.
- 337 Ievērojot visus iepriekš minētos apsvērumus un ņemot vērā šajā spriedumā identificēto Vispārējās tiesas pieļauto kļūdu – kas ietekmē Vispārējās tiesas argumentāciju kopumā – apmēru, raksturu un tvērumu, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par lietas nodošanu atpakaļ Vispārējai tiesai

- 338 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantam, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.
- 339 Šajā lietā no pārsūdzētā sprieduma 291., 397., 417., 418., 454. un 455. punkta izriet – tā kā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi prasības pirmajā instancē izvirzītos pamatus, kas uzskaitīti šī sprieduma 41. punktā, tā ir atcēlusi strīdīgo lēmumu un paudusi uzskatu, ka nav jāizvērtē pirmā pamata sestā daļa, kura attiecas uz to, ka Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka iecerētās koncentrācijas subjektam varētu būt mazāks stimuls iesaistīties konkurencē nekā *Three* un *O2* pirms šīs koncentrācijas. Tā arī nav izvērtējusi ne otro pamatu par Komisijas veikto kontrafaktuālā scenārija novērtējumu, uz kuru ir balstīts mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgu novērtējums, ne arī trešā pamata otro un septīto daļu par, pirmām kārtām, divu esošo tīkla koplietošanas līgumu attīstību kontrafaktuālajā scenārijā un, otrām kārtām, saistību attiecībā uz tīkla koplietošanu novērtējumu. Vispārējā tiesa nav lēmusi arī par ceturto pamata ceturto, piekto un sesto daļu saistībā ar attiecīgi Komisijas novērtējumu, saskaņā ar kuru iecerētās koncentrācijas subjektam būtu mazāks stimuls piedalīties konkurencē, šīs iestādes novērtējumu, saskaņā ar kuru šī subjekta konkurentiem nebija ne spējas, ne arī nepieciešamā stimula iesaistīties konkurencē ar to, kā arī faktu, ka Komisija bija ņēmusi vērā noteiktus trešo personu apgalvojumus. Visbeidzot, Vispārējā tiesa nav lēmusi par prasības pirmajā instancē piekto pamatu, ar kuru *CK Telecoms* apstrīdēja Komisijas veikto atsevišķu tās saistību novērtējumu.
- 340 Pamati, ko Vispārējā tiesa nav izvērtējusi, ietver vairāku faktiska un juridiska rakstura jautājumu izvērtējumu, pamatojoties uz elementiem, kurus, pirmkārt, Vispārējā tiesa nav novērtējusi pārsūdzētajā spriedumā un kuri, otrkārt, nav apspriesti Tiesā. Turklāt Vispārējās tiesas pieļauto kļūdu raksturs un tvērums, kas identificēti šajā spriedumā, ir tādi, kuru dēļ no pirmajā instancē izvirzīto pamatu izvērtējuma, kas ietver šīs kļūdas, izriet prasība Vispārējai tiesai būtībā veikt šo pamatu jaunu analīzi, kura būtiski atšķiras no tās, kas ir ietverta pārsūdzētajā spriedumā.
- 341 Šajā ziņā jākonstatē, ka šajā gadījumā Tiesas rīcībā nav nepieciešamās informācijas, lai pieņemtu galīgo spriedumu par visiem pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem.

342 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana jāatliek.

Par tiesāšanās izdevumiem

343 Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Atcelt 2020. gada 28. maija spriedumu *CK Telecoms UK Investments/Komisija* (T-399/16, EU:T:2020:217).**
- 2) **Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.**
- 3) **Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]